

**Ročník 7 / číslo 7
červenec 2018**

30,- Kč / 1,50 €
nebo výhodné předplatné

MĚSÍČNÍK KRUŠNÉ HORY – ZÁPAD

Z obsahu:

*Přírodní koupaliště
v západních Krušných horách
Čtěte na str. 10*

*Rozhovor s Liborem Čihákem ml.,
krušnohorským fotografem
Čtěte na str. 16*

*Tip na výlet:
Stezka Antona Günthera
Čtěte na str. 21*

U mě dobrý

Prázdniny

První prázdninový letní měsíc příliš letně nezačal, pokud nebereme čtyři po sobě jdoucí ranní mrazíky za běžnou věc. Mnoho časné vstávajících řidičů muselo hledat, kde zazimovali škrabky na očištění čelního skla od námrazy, což v červenci rozhodně běžné nebývá. Prostě to globální oteplování nám znepříjemňuje život čím dál tím víc. Alespoň, že přes den je příjemné teplo většinou nad 15 stupňů, čili akorát na koupání.

Proto také v tomto čísle představujeme nejlepší místa na koupání, kde garantujeme sice chladnější, ovšem bezvadně čistou a nezávadnou vodu v příjemném horském,

nemasovém prostředí. Kdo však dává přednost pohybu na souši, může vyrazit pěšky nebo na kole, opět na naše dobrozdání, po stopách Antona Günthera v českém a saském pomezí v nejvyšší části severozápadního Krušnohoří. Skupinu sběračů potěšíme informacemi o poměrně slušné a letos i předčasné úrodě borůvek, o čemž svědčí i snímek na naší titulní straně. S houbami je to zatím ve vyšších polohách slabší, ale můžete nám věřit, že i jejich čas ještě určitě přijde. Ne polykačům kilometrů, ale opravdovým fajněmekrům doporučujeme, aby se při svém putování občas zastavili a blíže si

prohlédli okolní přírodu a krajinu. Je zde jen velmi málo míst, kterých se během historie ruka či noha člověka nedotkla, a to jak na povrchu, tak i v podzemí, a pak stačilo jen několik desítek či stovek let opuštění a příroda si svoje království vzala zpět a staré stopy lidské činnosti zahladila skoro k nepoznání. Při pohybu lesními úseky je zapotřebí věnovat zvýšenou pozornost probíhající intenzivní lesnické těžební činnosti, hromadám skládkovaného dřeva i provozu techniky a odvozních souprav na všech komunikacích. A samozřejmě pozor na kůrovce, ten nikdy nespí, jen žere, žere a žere. Před návratem domů proto doporučujeme všechno bedlivě prohlédnout a šatstvo vyklepat. Však to znáte: náhoda je blbec.

Závěrem přejeme našim návštěvníkům pěknou dovolenou a příjemný pobyt se splněním všech plánovaných i neplánovaných zážitků a představ.

Vaše redakční rada

Z obsahu / Aus dem Inhalt

Téma: Tajná zpráva o Marcebile – Mlžné estrády
Thema: Geheime Nachricht von Marzevilla – néblige Estraden 4

Ze společnosti a kultury: Dva z Krušnohoří – výstava fotografií a dřevorezby v Nejdku
Kultur und Gesellschaft: Zwei aus dem Erzgebirge – Ausstellung mit Fotografien und Holzschnitten in Nejedek 7

Ze společnosti a kultury: Zajímavé kulturní a sportovní akce v regionu
Kultur und Gesellschaft: Interessante Kultur- und Sportveranstaltungen in der Region 8

Ze společnosti a kultury: Kontinuita & řemeslo v Muzeu Karlovy Vary
Kultur und Gesellschaft: Kontinuität und Handwerk im Museum Karlovy Vary 9

Tip na výlet: Přírodní koupaliště v západních Krušných horách
Ausflugstipp: Freibäder im Westerzgebirge 11

Aktuality: Čtvrtá procházka po staré poutní cestě na Mariánskou
Aktualität: Vierter Spaziergang auf der alten Wallfahrtsstrecke nach Mariánská 12

Aktuality: Návrat piva na Ryžovnu
Aktualität: Die Rückkehr des Bieres nach Ryžovna 13

Ze společnosti a kultury: Přísečnice žije!
Kultur und Gesellschaft: Preßnitz lebt! 14

Sport: Stoneman Miriquidi Road: nová trasa pro cyklisty
Sport: Stoneman Miriquidi Road: Neue Route für die Radfahrer 15

Rozhovor: S Liborem Čihákem ml., krušnohorským fotografem
Gespräch: Mit Libor Čihák Jr., dem Erzgebirgsfotografen 16

Historie: 70 let krajského periodika Neudeker Heimatbrief
Geschichte: 70 Jahre Neudeker Heimatbrief 18

Tip na výlet: Naučná stezka Antona Günthera
Ausflugstipp: Anton Günther Lehrpfad 21

Aktuality: Sedmý Hřebečenský montánní výšlap
Aktualität: 7. Hengstererbener Montanwanderung 23

Historie: Bernov, sociálně demokratická obec
Geschichte: Bernov, eine sozialdemokratische Gemeinde 24

Jáchymov: Červen v Jáchymově
Jáchymov: Der Juni in Jáchymov 27

Abertamské noviny: Abertamská pouť 2018
Aberthamer Zeitung: Aberthamer Fest 2018 28

Boží Dar: Pozvánka na Anenskou pouť
Boží Dar: Einladung zum St. Annen Fest 29

Aktuality: Setkání rodáků z Jelení
Aktualität: Hirschenstander Treffen 2018 30

Zaručené počasí: Jaro, nebo léto?
Das Wetter: Frühling oder Sommer? 31

Recept měsíce: Krkonošské kyselo
Rezept des Monats: Riesengebirgssauersuppe 32

**Ročník 7 / číslo 7
ČERVENEC 2018**

MĚSÍČNÍK KRUŠNÉ HORY – ZÁPAD
Registrace MK ČR E 20467
Vydavatel KRUŠNOHORSKÝ LUFT, o.p.s.
IČ 29160154
Ředitel Jiří Kupilík

Sídlo - Adresa redakce
Komenského 299, 362 37 Horní Blatná
Kontakt tel: 602 415 187
E-mail herzgebirgsluft@seznam.cz
www.krusnohorskyluft.cz

Bankovní účet 253184266 / 0300
IBAN: CZ53 0300 0000 0002 5318 4266
BIC: CEKOCZPP
Cena výtisku 30 Kč/ks
Předplatné poletelní
V místě distributora 150 Kč/6 ks
Poštou na doruč. adresu 300 Kč/6 ks
Do zahraničí poštou: 18 EUR/6 ks

Inzerce cena podle velikosti
a opakování tisku po dohodě
s vydavatelem 602 415 187
E-mail: herzgebirgsluft@seznam.cz

Redakční rada
Jiří Kupilík, Lenka Löfflerová,
Michal Urban, Pavel Andrš,
Ulrich Möckel, Eva Kupilíková,
Václav Kupilík, Petr Mikšíček,
Martin Liška, Roman Kloc,
Eva Nduwimana

Foto na titulní stránce: Jaroslav Tlapa
Logo Lenka Michaluková
Kulturní programy Jana Picurová
E-mail: picu.japicu@gmail.com
Sportovní akce: Eva Nduwimana
evanduwimana@gmail.com

Distributoři
Abertamy - Lenka Löfflerová
Boží Dar - Jitka Peřina, Karel Picura
Horní Blatná - Eva Chlumská, Jiří Kupilík
Jáchymov - Jaroslav Oheč
Lesná - Dana Waldsteinová
Merklin - Hedvika Roznerová
Myslivci aj. - Ivana Pečimúthová
Nejedek - Pavel Andrš
Německo - Ulrich Möckel
Pernink - Kristina Košnerová
Potůčky - Lenka Štrauchová
Pstruží - Anna Heranová
Srní - Ivan Medek

Prodej
Abertamy - Maso Zacharda,
U Březiny, infocentrum
Boží Dar - Konzum Čáda,
infocentrum
Bublava - hotel Sport
Horní Blatná - U Gity
Hroznětín - městská knihovna
Jáchymov - muzeum, infocentrum
K. Vary - Krajská knihovna
- infocentrum
K. Vary - Z. Štrébová
Mariánská - horská chata Na Sluníčku
Nejedek - trafika, hotel Anna
Nejedek - Jamajka
Ostrov - Dům kultury, Infocentrum
Pernink - U Patrika, květinářství
Pernink - infocentrum
Tisová - Kukačka
Vysoká Pec - obchod - potraviny

Další distributoři jsou vítáni!

Náklad 920 kusů

Uzávěrka příspěvků do příštího vydání měsíčníku je 8. 8. 2018.

Dětská duše, dospěláci a vysvědčení

Prázdniny už se kvapem rozjely na plné obrátky, naši potomci si užívají plnými doušky letního vzduchu, slunce a radovánek a my, dospěláci, řešíme starosti, kam s nimi, když naše dovolená zkrátka dva měsíce netrvá, ať děláme, co děláme. Kdopak by se ještě ohlížel za vysvědčením, když už emoce opadly a plody práce našich malých i větších expertů měla příležitost zhodnotit také většina známých a příbuzných?

Za sebou máme každoroční sérii nesmrtelných bonmotů typu: „To za našich mladých let!“ (to samozřejmě bylo lepší, nebojte, i za mých), „Co z tebe jednou bude!“ (nejspíš inženýr, u popelářů už mají plno), „Na práci jseš levice, hlavou se, jak vidět, taky neuživíš, tak snad když se začneš mějt, mohl by ses žít jako model!“ (bez komentáře).

A zatímco učitelky a učitelé se disciplinovaně zhroutili až po rozdáni vysvědčení, zvláště soucitná účast patří všem mým kolegům a kolegyním píšícím na konci roku několikastránková slovní hodnocení. Domů už dorazily i ty děti, kterým to strach z odvetných opatření za celoroční školní práci nedovolil, a musely se ubírat oklikou. Cestou samozřejmě celkem fundovaně zvažovaly své možnosti přežít v hlubokých lesích při konzumaci lesních plodů a svačin ukradených nepozorným turistům, případně šance na získání pracovní pozice, pokud jim není ještě ani 15 let, nebo vetření se do schopné skupiny loupežníků, ve městech adekvátního pouličního gangu. A nakonec i ty hodně kreativní uvážené došly k závěru, že nejsnazší je přece jenom nějak přežít kolotoč lamentování a výhrůžek a pak už si jen užívat prázdnin, protože se tomu stejně nevyhnu. A my, učitelé, si můžeme oddychnout, protože tímto dítko dokázala, že jsme je naši usilovnou prací donutili osvojit si hned několik klíčových kompeten-

cí, které si můžeme pro tento rok odškrtnout v naplňování rámcového vzdělávacího programu. (Tento scénář se samozřejmě týká premiantů jen v případě extrémně ambiciózních rodičů, kteří vždy najdou, co se dá ještě zlepšit i na dokonalém vyčerpávajícím výkonu.)

Ale teď vážně, vysvědčení zase tak vážně neberme. Můžeme se pustit do sofistických debat, co se všechno skrývá nebo neskrývá pod jedničkou či trojkou, co se může skrývat někde pod trojkou, to se jinde docela dobře tváří jako jednička, která škola je náročná a ukáže tomu našemu lemplovi co proto a ze které se rozhodně nikam nedostane, jo, a taky je smůla, když má nemožnou učitelku, zatímco sousedovic chodí do bēčka, to se pak někdo má! Kdo rád a hodně „komunikuje“, pak toto je téma právě pro něj, protože variací na ně je nevyčerpatelné množství.

Důležité je, že jsme na vysvědčení alespoň nějak zareagovali, ať už s očekávanou a zaslouženou razancí, pozitivní či negativní, nebo naše reakce byly naprosto nečekané. Ostatně děti obvykle velmi dobře tuší proč a za ty roky už nás přece jenom mají prokouknuté. Naše reakce už nevrátíme, a pokud bychom něco udělali s odstupem času jinak, nechme si to na příští rok. Ostatně budeme mít ještě příležitost pracovat sami na sobě, snad s výjimkou rodičů maturantů, ti to ovšem už berou i tak s cynickým nadhledem a naše dobře míněné komentáře je stejně nerozhází.

Určitě stojí za to si jen tak pro sebe zkusit odpovědět na otázku, co je pro nás vlastně cílem školního vzdělávání, co od něj právě my očekáváme. Tady bych teď vynechala děti a politiky, učitele bych zahrmla jen v případě, že je jim práce tak velkým koněm, že se bez podobných otázek neobejdou ani ve svém volném čase (ano, věřte nevěřte, i mezi námi je mnoho workoholiků), a zaměřila bych se na rodiče, prarodiče a další. Opravdu je pro nás cílem naučit děti jen „číst, psát a počítat“? Anebo je to

pouze prostředek, bez něhož se neobejdou při poznávání a objevování světa, jenž se dnes tak závažnou rychlostí mění? Co jsou dnes nejnovější vědecké objevy, už zítra nemusí být pravda.

A tak možná je užitečnější naučit je ptát se, nevěřit všemu a najít si kritéria věrohodnosti, umět si poradit v neobvyklých situacích a k řešení problémů hledat mezi všemi možnými postupy, které se naučily nebo které je nově napadnou, aby uměly číst i mezi řádky, nenechaly se ošidit nejen v obchodě a do-

kázaly srozumitelně vysvětlit, co chtějí sdělit. Dokázaly se domluvit a spolupracovat, požádat o pomoc a samy pomoc poskytnout, když je třeba. Není pro nás náhodou právě tohle cíl vzdělávání?

Ueli Sailer-Hugova, dlouholetý švýcarský pedagog a lektor vzdělávání waldorfských učitelů (působící mj. i v České republice), sám otec sedmi dětí, vyslovil jednoho dne podezření, že číst, psát a počítat se děti naučí i bez nás – někdo ve čtyřech a někdo až v jedenácti letech. A domnívat se, že se v tomto bez nás ne-

Červenec

Dny naplněné sluncem,
žárem a vůněmi léta
a po setmění u potoka
tichý houf svatojánských létá.

S pusou od malin a borůvek,
jenž vůni tě přivábí,
nad jezerem s vodou
hladkou jak hedvábí
vážka sní svou píseň váhavou.

Kolik dní v roce
můžeš spát
v tisícíhvězdičkovém hotelu
a všechny je vidět nad hlavou?

obejdou, je zřejmě dosti domýšlivé. Úkoly dnešní školy jsou úplně jinde.

A možná podle toho bychom se pak také měli dívat na vysvědčení. Ve známkách toho moc nezjistíme, o něco více možná v dobře napsaném slovním hodnocení, ovšem nejvíce je stejně na dobrém pozorování, jak si dítě umí poradit, nakládat s informacemi, jak je dokáže získávat, jak dokáže používat to, co se naučilo, a jestli v tom dělá pokroky, jestli si umí vytvářet

svůj zdravý názor a jestli si ho umí obhájit, případně poopravit. Ale především, jestli to dělá s radostí, jestli je šťastné a zajímá se živě o všechno dění okolo. A v neposlední řadě, jestli je zdravé a cítí se dobře, protože i to jde ruku v ruce.

Varování na závěr: Pozor na uvádění příkladů z vlastního života. Svému staršímu synovi jsem až na vyšším gymnáziu odtajnila zcela nevhodně, jak a proč jsem chodila za školu. Měla jsem totiž zcela

zásadní obavy, že když se nedostanu na vysokou školu, už nikdy v životě nebudu mít příležitost si chození za školu vyzkoušet, a tím přijdu o naprosto zásadní životní zkušenost. Nezklamal! Ještě tentýž rok to vyzkoušel na vlastní kůži, ovšem s výjimkou, že měl podstatně větší štěstí, poněvadž se mu na to nikdy nepřišlo. Úplně do stejné kategorie patří vychloubání se skvělým prospěchem, který jsme nikdy neměli.

Dětem vždycky při rozdávání

vysvědčení opakuji, ať své lamentující rodiče nechají především domluvit a neskáčou jim do řeči. A poté ať nezapomenou říct, že proto přece chodí do školy, aby se to všechno naučily, a že za rok to bude zase o kousek lepší. To si na konci školního roku vždycky slibujeme. Tímto se omlouvám všem „mým“ rodičům, pokud je tímto děti při hovorech nad vysvědčením zaskočily.

Ivana Pečimúthová

TÉMA LUFU

Mlžné estrády

Na konci roku 2017 vyšla kniha *Tajná zpráva o Marcebile* od Petra Mikšíčka. Časopis *Luft* vydává na pokračování ty nejdůležitější kapitoly tohoto krušnohorského eposu. V červencovém čísle se dozvíte o původu hlasů v mlze a o pověstných mlžných estrádách Hanse Humpelmana. To, že s krušnohorskou mlhou není něco v pořádku a chová se trochu osobitě, si již všichni uvědomili a snaží se rozlousknout tuto fenomenální záhadu. V kronice města Eibenstock byla dobře zachována zmínka o estrádách, které jistý Herr Humpelmann předváděl v hraničním hvozdu. **Nezbývá teď než: elektroručnici vytasit!**

Marcebila a Hans Humpelmann (1928)

Přes lesy pofukuje vítr, je zataženo a šedivo. Koruny stromů se vlní v pravidelných úderech větru. Šedé mraky občas klesnou až dolů a jejich cáry se prodírají skrze stromy. Dnes není ideální Wanderwetter. Ale to Krušnohorcům nevádí, nějaký deštík je neodradí. Před Grenzlandkantine, schovanou v hustém lese na kraji cesty ze Sauersacku do Carlsfeldu, se scházejí první lidé. Stoly zdobí jarní kytíčky. Hans postává na cestě a vidí, jak přichází velká skupina lidí. Když jsou skoro u domku, Hans vytáhne z kiosku takový zvláštní předmět. Vypadá trochu jako puška s hodně dlouhým bajonetem, z něhož trčí drátky do všech stran. Na hlavě má vojenskou helmu a sluchátka. Od bajonetu vede drát až ke kolu za domem, na kterém usilovně šlape jeho kamarád Rudi. Hans si stoupne čelem ke skupině a zamíří na ně. Přední řady turistů ho vidí, znejistí a viditelně zpomalí, až se úplně zastaví. Za skupinou se

najednou vyvalí mlha z lesů.

Z řady vystoupí člověk a začne volat:

„Haló, Herr Humpelmann, to jsme my, turisté z Eibenstocku, vzpomínáte? Je všechno v pořádku?“

„U mě ano, ale za vámi ne!“

Celá skupina se v tu chvíli ohlédne a uvidí stěnu z mlhy,

která se valí přímo na ně. Hans se podívá za sebe na Rudího a křikne: „Šlápní do toho!“

Rudi vytáhne kolo na cestu a začne usilovně šlapat.

Hans se otočí na skupinu turistů, kteří zmateně popocházejí a nevědí, co dělat. Za nimi dramatická mlha a před nimi blázen s puškou.

„Na co čekáte? Utíkejte!“ popohání je Hans.

Eibenstocký spolek turistů se rozběhne směrem k němu. Mlha je přesto pohltna a Hans začne předstírat, že do ní střílí. Z drátků blýskají jiskry a mlha se začne rozestupovat do stran.

„Rychle, schovejte se tady, já ji zatím zaženu,“ křičí

Od rodiny Seifertů odkoupil Hans společně s Marcebilou Grenzlandkantine v roce 1922

na turisty Hans.

Mlha se roztoupila a zmizela nad lesem. Hans napjatě čeká, kde se objeví. Obecnostvo ani nedutá. Někdo si chce zapálit.

„Žádné kouření. To nemá ráda! Musíte se na mlhu usmívat a myslet pozitivně. Nejlépe když jí budete něco hezkého říkat! Až vám řeknu, spustíte, rozumíte?“ instruuje turisty Hans.

Vážení turisté z města Eibensstock pokývají.

„Až se zase objeví, postavíte se, smeknete, budete se jí klanět a chválit ji. Jinak se jí nezbavíme, rozumíme si?“

„Ano, Herr Humpelmann, jak si přejete,“ odvěti vedoucí spolku Karl.

Najednou se jako roj včel objeví znenadání nad cestou mlha a letí přímo na Hanse a kantýnu.

„Rudi, přidej!“ zařve Hans na cyklistu a na turisty zahuláká:

„Tak Eibenštoctí, je to na vás, teď spust'te!“

Vážení občané města Eibensstock a Sosa smeknuli, někteří i poklekli a ukláněli se mlze. Mlha se zastavila, změnila směr a skočila na činovníky spolku.

„Teď jí něco vyprávějte a usmívejte se,“ radí jim dál Hans.

Ctihodní pánové si začali s mlhou povídat, ptali se jí na osobní věci, kroutili hlavou, hladili si kníry, velebili charakter krušnohorské mlhy, její propracovanost, vychvalovali její krásné křivky a vůbec se všelijak ztrapňovali.

Hans začal prskat smíchy.

Mlha se najednou začala v klidu zvedat a koncentrovat se na jednom místě, kde vytvořila obrazec hvězdice. Poté se nakopec rozplynula. Stále překvapení členové spolku se jí i nadále klaní, mávají mlze kapesníčky, kdosi začal i zpívat O Arzgebirg, wie bist du schief. Hans trochu zkontroloval svůj záchvat smíchu a vyzval je, aby se u něj posadili.

„Drazí pánové, nebezpečí je zažehnáno, můžete si v klidu sednout a zapálit si.“

Předseda spolku Karl se zvedne, oťe si čelo a hlasitě prones: „Pane Humpelmann, děkujeme vám za záchranu. Nebýt vás,

ani bychom si neuvědomili, co se za námi plíží. Krásně jste to provedl.“

„Nemáte za co děkovat. Mlha se tu prohání a nikdy nevíte, jakou má náladu a kdo jí zakouřil pod nos. Musíte být připraveni.“

„Co je prosím zač, tento zázračný vynález?“ ukazuje Karl na mlžnou pušku.

„To je moje stará Mauserova karabina z války. Ve Vejprtech mi ji předělali puškaři na elektroručnici. Slyším, když se mlha blíží, co se v ní děje a elektrické rázy ji umí i zahnat,“ vysvětluje Hans.

„Nevidané, opravdu,“ podivuje se Karl.

Ve dveřích kantýny se objeví Marcebila a začne pánům nosit pivo. Hans začne objednávat a zapisovat si na papírek objednávky.

Karl se usměje, chytí Hanse za rameno a otcovsky k němu promluví:

„Hansi, teď doopravdy, jak jste to udělal? U nás ve městě o vašem estrádním kuse kolují pověsti. Páni meteorologové a profesori fyziky se jen smějí. Vše dovedu pochopit, jen ta mlha, to je vskutku nepopsatelný fenomén.“

„Nejsou to žádné čáry, pane. Když vám uletí včelí roj, tak jej také můžete rozdivočet a ony vás ubodají, nebo jej naopak uklidníte a vrátíte do úlu. Stejně je to s mlhou,“ vysvětlí mu Hans.

Pak se zvedne a jde do přístěnku pro polévku a wursty. Cestou potká Marcebilu. Ta se ho nenápadně zeptá: „Naletěli nám na to?“

„Jasně, že jo, ostatně jako kdokoli před nimi,“ směje se Hans.

Matěj Kuneš (2013)

Matěj s těžkou kocovinou a bohlavem doma bouchne dveřmi, padne na pohovku a ihned usíná.

Odpoledne ho probouzí Renata a děti. Matěj se nějak nahodí, dá si krátkou sprchu a hned sedá k počítači. Vytahuje kartu z rekordéru a kopíruje data do počítače.

Poslouchá, co nahrál v noci. Je slyšet ožralecké žvatlání a jeho

povídání pro mlhu. Potom se začne do zvuku vkrádat vysoký tón, něco mezi jekotem a meluzínou. Najednou se zřetelně ozve ženský hlas: „Stůj, nechoď dál!“

Matěj se lekne a zvedne obočí a zesílí zvuk.

Najednou zaslechne své hlasité výkřiky.

„Mlho, co si zač? Proč si tu?“

„Kurva, kurva, co to je?“

„Já chci ven!!! Pomoc! Pomoc!“

Po chvíli se ozve:

„No ty krávo, to je haluz, to je haluz, to je haluz.“

A pak až k autu stále dokola: „Co to bylo, to je haluz.“

A pak už jen chrápání.

Matěj se otočí na Renatu, která na něj kulí oči. Matěj s očima navrch hlavy vysvětluje, co se stalo.

„Najednou se ta mlha roztoupila a byl tam takovej koridor, kterým jsem odešel. Fakt. U toho jsem vystřízlivěl.“

Renata: „Taky pěkný, pojď, něco ti ukážu.“

Renata si sedne k počítači, zadá stránku místní kabelovky v Klášterci nad Ohří a ukáže mu trailer na nový pořad Friseursalon. Uvádí ho novinářka a zároveň kadeřnice Maria Sybilla Nebula.

„Tohle si poslechni,“ řekne a spustí video.

„Zajímá vás, jak žijí vaši spoluobčané? Chcete vědět, co si myslí o životě v městě, regionu? Chcete nám také něco říci a získat u toho zdarma nový účes? Přijďte za námi do studia v Perštejně.“

„A teď, poslouchej dobře,“

Grenzlandkantina, kterou krátký čas provozovali Hans a Marcebila

upozorní ho Renata.

Na obrazovce se objeví záběr ze salonu s charakteristickým bzučícím strojkem. Na židli sedí starý muž s pár vlasy a říká: „To, co vám teď řeknu, jsem ještě nikomu neřekl. Do Krušnohoří jsem se přestěhoval kvůli vodě, je tu totiž nejlepší v Evropě. A voda je základ všeho, hlavně zdraví. U nás v Rusku byla voda špatná a já onemocněl. Musel jsem pryč. Jsem malíř a tady v Krušnohoří se mi začalo dít to, že to, co jsem namaloval, se mi stalo...“

Renata se otočí na Matěje, který má spadlou bradu. „To čumíš, co?“

„No to je masakr.“

„Včera večer to dávali poprvé, tak jsem si to našla i na netu.“

„To není možný, vždyť jsem to slyšel už v říjnu, v tý mlze. Jak je to možný?“

„No, to se neptej mě, ale týhle,“ a ukazuje na moderátorku.

Matěj si najde první díl

Friseursalonu v archivu a na celý se podívá. Když jdou na konci titulky, zastaví si je a zahuláká: „No to snad ne, ten si ze mě dělá prdel!“

Vyskočí, popadne mobil a vytočí číslo.

„Čau Radku.“

„Nazdááár.“

„Hele, můžeš mi vysvětlit, jak se dostaly ty zvuky z mého detektoru do vašeho pořadu? Co je to za habadůru?“

„Klid hele, klid.“

Radek zní velmi vážně a snaží se celou situaci vyjasnit.

„Mě uklidni vysvětlení, ne, že mi budeš říkat klid.“

„Dobře, hele, já to taky dlouho rozdechával. Nevím, jak je to možný. Já ten pořad začal stříhat už před tejdnem, takže tehdy jsem to ještě neznal. Je to velká záhada.“

„No to mě poser,“ odfrkne si Matěj.

Radek se zatím na druhé straně telefonu začne znenadání usmívat, drží si pusku a snaží se nevypřsknout smíchy.

„Já už ničemu nerozumím. Dějou se moc divný věci, Radku.“

To už ale Radek vyprskne a začne se smát.

„Hele sorry, vole, sorry, já už to nevydržím.“

„Co jako?“

„Hele, já si to opravdu vymyslel, soráč, ty na všechno tak náramně skočíš. Byl jsi tak tajemnej, že nešlo ti něco nepředhodit.“

„Si děláš srandu?“

„Jo dělám, od začátku, a ty jsi to neprokoukl. Nic jsi tam neměl, jen nějaký hučení centrály či co. Ty zvuky jsem ti tam nahrál z našeho pořadu. Zrovna jsem stříhal plot..., promiň.“

„Ty si hajzl.“

„Jo, jsem.“

Matěj zavěsí a padne do křesla.

Radek se ještě chvíli usmívá, ale pak přestane.

Matějovi se všechno honí v hlavě. Má z těch protichůdných zážitků a informací chaos v hlavě. Trvá dlouho, než si myšlenky utřídí. Nakonec vstane a ještě Radkovi zavolá.

„Ted' ti něco pošlu, ze včerejška, a zkus mi to vysvětlit! A žádný úpravy!“

Položí hovor a jde k počítači.

Radek pomalu odkládá sluchátko od ucha.

„Do prdele.“

Vezme do ruky telefon a volá:

„Tak nám na to neskočil.“

„Co? Nevím, kde ho vzal.“

„Prej nějaký Hump nebo tak nějak.“

„Ok, tak já za ním zajdu.“

„Jo, to by šlo, mohl bych ho pozvat.“

„Zítra se na tom dohodneme, ahoj.“

Petr Mikšíček

Marcebila odchází

Den historických řemesel

V muzeu Královská mincovna v Jáchymově se v neděli 5. srpna můžete zúčastnit velmi zajímavého výletu do minulosti, kdy se naši předkové museli spolehnout na šikovnost svých rukou. Spolek Danar ze Šelmberku na dvoře mincovny seznámí návštěvníky s několika historickými řemesly. Obdivovat můžete práci kováře, tesaře, bednáře či nahlédnout do písářské dílny a podívat se, jak vznikaly knihy před vynálezem knihtisku.

Každé z řemesel bude prezentováno v historickém pojetí v přímém kontaktu s návštěvníky dílny, kteří si mohou řemeslný postup vyzkoušet na vlastní kůži.

Akce, kterou pořádá Muzeum Karlovy Vary ve spolupráci se spolkem Danar, začíná v 10 a končí v 18 hodin. Vstupné je 100 Kč, zlevněné 60 Kč. Pro návštěvníky bude přístupná i expozice muzea v Jáchymově.

Lev Havlíček

Dva z Krušnohoří

Vernisáží v úterý 19. června byla v nejdeckém muzeu otevřena výstava fotografií Libora Čiháka jr. a řezb Jiřího Laina, dvou Krušnohoreců.

Amatérský fotograf, 34letý nejdecký občan Libor Čihák jr. rád fotí přírodu, počasí a vše kolem něj včetně různých přírodních úkazů. Od roku 2012, kdy České televize založila na Facebooku svoji stránku, přispívá Libor svými fotografiemi i do relace počasí. Celkem bylo zveřejněno přes 400 jeho fotografií. Koncem roku 2015 přišla Česká televize s projektem iReportér, do něhož se zaregistroval, a pravidelně posílá videa s tematikou

počasí z našich Krušných hor. Už třikrát vyhrál cenu nejlepšího iReportéra týdne. Dnes je fotografování spolu s meteorologií jeho největším koníčkem.

Starší z Krušnohoreců Jiří Lain se narodil roku 1945 v Praze a přes pozdější působení v Karlových Varech se dostal v roce 1971 na chalupu do Abertam, kam se o 20 let později přestěhoval natrvalo. Teprve zde se začal naplno věnovat své řezbářské tvorbě. Kromě figurální tvorby a betlémů

organizuje umělecká sympozia, tvůrčí dílny a s jeho díly se lze setkat v mnoha muzeích i soukromých sbírkách v Čechách i po celém světě. Jiří Lain pracuje s biblickými náměty, historií, legendami, inspiruje se hudbou, dobrým vínem, dobrou knihou, lidovým řemeslným uměním, vlastními příběhy a lidmi, kteří mu vstoupili do života. (Zdroj: Krušnohorský Luft, duben 2012.)

Akce, i když v trochu stísněných prostorách, proběhla za hoj-

né účasti a zájmu milovníků umění nejen z Nejdku, ale i blízkého okolí. Příjemným zpestřením vernisáže bylo autorské čtení básní Libora Čiháka st. ze sbírek „Ptám se, tedy jsem, věřím, tedy budu“ a „Tančím v kole času, v lásce hledám spásu“.

Případné zájemce o zhlédnutí velice pěkné a zajímavé výstavy bychom chtěli upozornit, že mají možnost její návštěvy až do 2. září 2018.

Jiří Kupilík

Zahájení výstavy dvou Krušnohoreců

Libor Čihák ml.

Jiří Lain

Doporučujeme kulturní, společenské a sportovní akce

Kulturní akce

- 25.–28. 7. - Krušnohorský česko-saský řezbářský
a řemeslný plenér – Boží Dar
28. 7. - Anenská pouť (Boží Dar; 10:00–17:00)
5. 8. - Den historických řemesel
(Muzeum Královská mincovna, Jáchymov; 10:00–18:00)
11.–12. 8. - Středověké slavnosti purkrabiho Půty (hrad Loket; 10:00)
18. 8. - Jáchymovská pouť (Šlikovka, Jáchymov; 14:00)
21. 8. - Křest knihy Neskloníme hlavy. Rok 1968 v Karlových Varech
(Muzeum Karlovy Vary; 17:00)

Trhy

- Annaberger Wochenmarkt – úterý a pátek; 9:00–17:00
Buchholzer Wochenmarkt – čtvrtek; 8:00–14:00

Z programu Lázní Jáchymov

20. 7. - Lonča's Gang – country (altánek v lázeňském parku; 15:00)
20. 7. - Hašler! (DK Jáchymov; 19:30)
21. 7. - Disco večer na venkovní terase (Radium Palace; 19:30–22:00)
24. 7. - Hudební koktejl (Běhounek; 19:30)
26. 7. - Ledecká dudácká muzika (Radium Palace; 20:00)
31. 7. - Koncert Chopina a Evanse (Běhounek; 15:30)
31. 7. - Koncert španělské a jihoamerické hudby (Curie; 19:30)

Koncerty, divadla

21. 7. - Open Air Revival Night (Skiareál Potůčky; 18:00)
28.–29. 7. - Rock iN Roll 2018 (Nová Role)
11. 8. - Jordan Rudess & KSO: Explorations for keyboard & orchestra
(Letní kino, Karlovy Vary; 12:00)

- do 30. 9. - Wunsiedlovské „Wasserspiele“ v Ostrově (Letohrádek Ostrov)
do 7. 10. - 5 x 8 = 40 / Grafika a kresba ze sbírek galerie v klíčových letech
české historie 20. století (Letohrádek Ostrov)

Kino

21. 7. - Hmyz (kino Pernink; 18:00)
21. 7. - Starci na chmelu (kino Jáchymov; 19:30)
25. 7. - Dvě nevěsty a jedna svatba (kino Jáchymov; 19:30)
28. 7. - Hurvínek a kouzelné muzeum (kino Jáchymov; 17:00)
28. 7. - Věčně tvá nevěrná (kino Jáchymov; 19:30)
18. 8. - Tátova volha (kino Pernink; 18:00)

Sport

1. 7. - Na kole zaniklou kulturní krajinou
(Přebuz, Rolava, Nancy, Kraslice)
28. 7. - Nohejbalový Plzeňka Open Air Cup 2018 (Pernink; 9:00–20:00)
11. 8. - Letní pochod Boží Dar – Oberwiesenthal
17.–19. 8. - FIS Letní Grand Prix v severské kombinaci (Oberwiesenthal)
18. 8. - Závod Josefa Prenniga (Jáchymov)

Cykloexkurze zaniklou kulturní krajinou (21. 7.)

Sraz v 9:00 v Kraslicích na autobusovém nádraží na stanovišti cyklobusu.
Trasa: Cyklobus Kraslice (9:22) – Přebuz (9:54) každý individuálně;
společně na kole Přebuz – bývalá Rolava – údolí Nancy – Stříbrná –
Kraslice (cca 20–25 km)
Průvodci: PhDr. Jan Krajíček (Místa zblízka, FF UK) a Mgr. Jan A.
Šturma (Místa zblízka)
Kontakt: J. Šturma, tel.: 770 120 454

Kolonádní koncerty

- Mlýnská kolonáda; 16:30
19. 7. - A Quatro Voci
20. 7. - Operní recitál
22. 7. - Brass Kvintet
24. 7. - Operní recitál
25.–26. 7. - Family Concert
29. 7. - Jazz Company
31. 7. - Duo Arpeggio
2. 8. - Prima Vista
3.–12. 8. - Letní hudební festival na kolonádě
– Mlýnská kolonáda; 16:00
3.–5. 8. - Opera a opereta, dirigent František Drs
6.–7. 8. - Karlovarský symfonický orchestr
8.–9. 8. - Cimbálová muzika Klaret z Mikulova
10.–12. 8. - Opera a opereta, dirigent František Drs

Výstavy, přednášky

19. 7. – 9. 9. - Kdo si hraje, nezlobí
– výstava modelů aut Ludvíka Dvořáka (Stará radnice, Ostrov)
do 29. 7. - Kameramani fotografují (Galerie umění, Karlovy Vary)
do 26. 8. - Buntés Gold – Peru očima současných německých textilních
výtvarnic (Letohrádek Ostrov)
do 2. 9. - Alfons Mucha / Jarmila Mucha Ploková
– Řemeslo / Kontinuita (Muzeum Karlovy Vary)
do 9. 9. - Important Image – Fotografovali MFF Karlovy Vary
(Galerie umění, Karlovy Vary)
do 23. 9. - Svět Kamila Lhotáka v malbě, kresbě,
grafice a filmu (Interaktivní galerie Becherova vila, Karlovy Vary)

Kontinuita & řemeslo v Muzeu Karlovy Vary

Až do 2. září je v Muzeu Karlovy Vary k vidění jedinečná generační výstava tvorby Jarmily Mucha Plockové, vnučky jednoho z nejvýznamnějších českých umělců Alfonse Muchy (1860–1939), která vzdává hold uměleckému řemeslu, jež v dnešní době spolu s odchodem starých mistrů pomalu zaniká. Výstava chce na tuto hrozbu upozornit a připomenout, jak naprosto nezbytné je řemeslnou tradici uchovat a pečovat o ni.

Lenka Zubačová a Jarmila Mucha Plocková, mezi nimi v pozadí kurátorka výstavy Eva Neumannová

Výstava představuje rodovou i řemeslnou kontinuitu od plakátů a návrhů světoznámého umělce po autorskou tvorbu jeho pokračovatelky. „Výstava potrvá dostatečně dlouho, aby ji stihli v době dovolených navštívit i Karlovaráci. Určitě nebudou litovat,“ říká ředitelka muzea Lenka Zubačová.

Jarmila Mucha Plocková absolvovala katedru architektury na Českém vysokém učení technickém v Praze, Akademii výtvarných umění v Praze a uměleckou akademii L'Escola Massana (obor malířství) v Barceloně. Společně se svým otcem Jiřím Muchou pracovala od druhé poloviny 80. let minulého století v oblasti výtvarného designu pro řadu mezinárodních uměleckých společností. V roce 1991 založila v Praze vlastní Atelier Mucha JP Praha, v němž dodnes úspěšně vytváří návrhy šperků, skla, textilu a porcelánu.

„Podstatné pro produkci našeho atelieru je důraz na kvalitu tradičního rukodělného zpracování materiálů manufakturami tuzemské provenience,“ vysvětluje Jarmila Mucha Plocková.

Na začátku své tvorby vycházela umělkyně z tištěné sbírky

návrhů Alfonse Muchy s názvem Documents décoratifs a poté k nim přidala jeho návrhy pro zlatnictví Georges Fouqueta v Paříži. Šperky, sklo a další doplňky vytvářela s pečlivou věrností k předloze. Postupně však začala propojovat inspiraci dílem svého dědy s vlastní invencí pro své vlastní práce.

Návštěvníci výstavy mohou obdivovat originální šperky po-

dle nezrealizovaných návrhů Alfonse Muchy a také vlastní tvorbu Jarmily Mucha Plockové – šperky dámské a pánské, skleněné vázy a mísy, porcelánové čajové soupravy a žardiniéry, z oblasti textilu šátky a ložní prádlo, z nábytku židle a paraván a v neposlední řadě autorka na výstavě představí své plastiky.

V oblasti sklářské spolupracuje Jarmila Mucha Plocková

rovněž s proslulou společností Moser, výsledky této spolupráce jsou na výstavě rovněž k vidění. Z originálů Alfonse Muchy budou vystaveny grafické listy ze souboru Documents Décoratifs a litografie Medea.

Exponáty doplňují dobové fotografie, texty a fotografie shrnující historii relevantních uměleckých řemesel a dokumentující výrobní postup od skici po hotový výrobek.

Projekt je instalován v přízemí nově zrestaurované budovy karlovarského muzea. „Věřím, že se nám podařilo pro návštěvníky expozice vytvořit dokonalou iluzi prostředí ‚francouzské kavárny‘ z přelomu 19. a 20. století. Atmosféru celé expozice umocňuje pečlivý výběr dobového nábytku, svítidel a drobných rekvizit, které spolu s řadou scénografických prvků, jako je například výhled z okna na Paříž, dodávají výstavě další rozměr,“ uvedl Petr Tichý, předseda představenstva společnosti Barrandov Studio, a. s., která je hlavním partnerem výstavy.

Atelier Mucha JP
foto: Lukáš Svoboda

Pohled na výstavu – originál plakátu Alfonse Muchy Medee

Přírodní koupaliště v západních Krušných horách

Zatímco do akvaparků a na koupaliště nabízející široký sortiment služeb musíte zajet do podhůří Krušných hor, menší vodní plochy vhodné ke koupání, ač na vlastní nebezpečí, najdete i v horských oblastech. A to nejen přímo v obcích či osadách, ale také v méně dostupných lokalitách, kde o klid i jedinečné přírodní scenérie není nouze. Níže přinášíme čtenářům Luftu několik tipů na oblíbená přírodní koupaliště v západní a centrální části Krušných hor.

1. Vodní nádrž Lesík (600m n. m.)

Vodní nádrž Lesík se nachází 3,5 km západně od Nejdku. Jde o přírodní koupaliště s travnatými i písčnými plážemi. U nádrže se nachází kemp (WC, sprcha) i s občerstvením. Přestože je vodní nádrž primárně určena pro rekreaci obyvatel a návštěvníků širšího okolí Nejdku, využívat ji v omezené míře mohou také rybáři. Parkování je možné u příjezdové cesty neda-leko hráze nádrže.

Rybník není zapovězen ani rybářům – rybářské lístky je možné zakoupit na místním obecním úřadu. U rybníka lze parkovat.

3. Vodní nádrž Přebuz (855 m n. m.)

Další možnost koupání je neda-leko Šindelové, 5,5 km na sever u městečka Přebuz. Zdejší vodní nádrž s malou písčitou pláží sice postrádá jakékoliv služby, prostředí je tu ale o to klidnější. Parkovací kapacity jsou zde dostatečné, nejbližší občerstvení je v hospůdce Kovářská bouda v centru obce (800 m). V nádrži je zakázáno koupání psů.

4. Odeřské jezírko (680 m n. m.)

Odeřské jezero, nazývané také Černé nebo prostě „Jezero“, je doslova ukryto uprostřed lesů mezi Odeří a Lužcem. Přístupné je pouze pěšky nebo na kole, přičemž při cestě od Odeře (1,5 km)

2. Přírodní koupaliště Šindelová (630 m n. m.)

Uprostřed obce Šindelová se nachází oblíbené přírodní koupaliště – rybník Tajch. Přimo u něj je malý kemp se zázemím provozovaným obcí, v němž se dá také vypůjčit sportovní vybavení (míče, síť) využitelné na zdejším beachvolejbalovém hřišti. Nechybí zde ani restaurace se zahrádkou a stánkem s rychlým občerstvením.

je třeba počítat s poměrně prudkým stoupáním. Svému názvu i optickému dojmů navzdory jde o nádrž umělou, která byla zřízena proto, aby zásobovala rozsáhlé prameniště vodovodu pro Karlovy Vary. Vzhledem k její nesnadné dostupnosti zde návštěvníky spočítáte pouze na jednotky, což za pěkného letního počasí rozhodně neplatí pro ostatní jmenovaná koupaliště.

5. Koupaliště Schwefelbach v Johanngeorgenstadtu (810 m n. m.)

Přírodní koupaliště Schwefelbach najdete v blízkosti lesa na jihozápadním okraji příhraničního městečka Johanngeorgenstadt. Čistá voda s průměrnou teplotou 21 °C, písčité i travnaté pláže, klouzačky a prolézačky pro děti i stánek s občerstvením jsou lákadlem pro obyvatele i návštěvníky širšího okolí města, a za teplých

slunečných dnů tu proto bývá velmi živo. Parkovací kapacity podél příjezdových cest jsou dostatečné. Otevírací doba je od 10 do 20 hodin (podle počasí), vstup je zpoplatněný.

6. Koupaliště v Rittersgrünu (660 m n. m.)

Na jižním okraji obce Rittersgrün se nachází venkovní, 50 metrů dlouhý bazén s udržovaným travnatým okolím. Koupaliště je pro veřejnost otevřeno v letních měsících denně od 10 do 20 hodin a vstup je zpoplatněn (1 euro za dítě, 2 eura za dospělého), parkovat je možné v bezprostřední blízkosti areálu.

Eva Nduwimana

Použité zdroje fotografií (Johanngeorgenstadt, Rittersgrün):
www.erzgebirge.de,
www.erzgebirge-explorer.de
Podkladové mapy: mapy.cz

Čtvrtá procházka po staré poutní cestě

Poutníci cestou na Mariánskou

V minulém čísle Luftu jsme čtenáře upozornili, že v Jáchymově vzniká nová tradice s názvem „Pout' na Mariánskou“. Není to tradiční pout', ale spíše příjemná procházka, během níž se „poutníci“ navíc dozvědí i různé zajímavosti.

V sobotu 7. července začala pout' mši v kostele sv. Jáchyma v Jáchymově, kterou sloužil provinciál kapucínského řádu, jenž poté doprovodil poutníky až do cíle na Mariánskou. Byla to jednoduchá mše bez zpěvů a hry na varhany.

Následovala vlastní procházka, která začala u kostela a vedl ji Petr Fiala. Na první zastávce přivítala

poutníky dětská tříčlenná kapela Bandaska. Tři báječní kluci, Vojta, Mikuláš a Adam, kteří přijeli z Kamýku u Klatov a z Plzně, se zde dozvěděli, že nedaleký odval zavalil domek, kde kdysi bydleli jejich prarodiče a dědeček. Dále se poutníci seznámili s některými zajímavostmi z historie města, například že kdysi podél kostela nevedla stoupající silnice, kostel stál na rovině, proč má radnice přistavené poslední patro pouze na horní část budovy, že členové Zahrádkářského a okrašlovacího spolku Jáchymova upravili odval dolu Vysoká jedle, kde vysázeli více než 5 000

stromků a v hájku tam stála půvabná budova s kuželnou, kde hornická kapela vždy v neděli pořádala koncerty.

Na druhé zastávce u kapličky Panny Marie Altöttingské byl poutníkům vysvětlen význam symbolu kříže a srdce, včetně smyslu konání poutí, a protože se pout' dříve neobešla bez piva, tak také, jak se dříve v Jáchymově vařilo pivo v měšťanském pivovaru a co to byla a jak důležitá byla tyč, na kterou se zavěšovala „otýpka zralosti“. Tři hoši, kteří se sami nazvali kapelou Bandaska, opět zahráli.

Zastavení u kříže Sorg bylo ve znamení modlitby a krátkého od-

počinku. Další zastavení u kapličky Všem svatých na Mariánské bylo opět provázeno výkladem zajímavostí. Poslední zastavení zakončilo putování v předem upravené zahradě bývalého kláštera na Mariánské. Zde se kapucín pomodlil za všechny oběti a trpící, Bandaska naposledy zahrála a každý z hráčů dostal od města Jáchymov odměnu – batůžek a diplom. Petr Fiala pozval došlé na příští pout' v roce 2019 a ta letošní, pořádaná městem Jáchymov a římskokatolickou církví, dále pokračovala zábavou a občerstvením v hospodě Krmelec, kde byly připraveny stánky a jiná zábava.

Jaroslav Očech

Společné foto na zastavení u kříže Sorg

Společné foto vystavujících umělekyn

Milíře 2018

Krajská umělecká asociace a Svazek obcí Bystřice uspořádaly v pátek 15. června v sále hotelu Modrá Hvězda v Horní Blatné závěrečnou výstavu v rámci Mezinárodního uměleckého sympozia Milíře 2018. Svá díla prezentovalo deset vystavovatelů. Všechny zúčastněné přivítal starosta Horní Blatné Robert Petro, za účastníky sympozia promluvila Varvara Divišová. Umělecký workshop Milíře nese název původního místa konání u pohra-

niční vesničky poblíž západočeského Tachova, kde se tato akce konala poprvé před 27 lety. Nicméně v posledních letech se stalo místem prezentace krušnohorské městečko Horní Blatná. Letošní ročník byl tematicky zaměřen ke stému výročí založení Československa. Závěrem lze bohužel konstatovat, že se zde tato zajímavá akce postupně dostává na okraj pozornosti uměnímilovných návštěvníků.

Jiří Kupilík

Návrat piva na Ryžovnu

Obec Ryžovna (německy Seifen) vznikla někdy kolem poloviny 16. století. Svůj název dostala podle rýžování krupek cínové rudy ze šterkových naplavenin. V místních dolech se také těžilo stříbro, kobalt, později i uran. Kdysi tu žilo až 800 obyvatel v 70 domech, byly tu kostel, škola, obchody, pekaři a další řemeslníci, které obec ke svému životu potřebovala, a byl zde dokonce i pivovar.

Dnes je Ryžovna jednou z neopuštěnějších krušnohorských obcí (osad), téměř zaniklou. Pro její krásu a panenskou čistotu si ji navzdory drsnému horskému podnebí jako své sídlo vybrali zakladatelé nového pivovaru Ryžovna. Nadšenci a milovníci piva, kteří začínali s jeho vařením v domácí třicetilitrové varně v lyžárně na nedalekém Božím Daru, se rozhodli, že přispějí k obnově tohoto unikátního místa jinak než stavbou dalšího hotelu či penzionu, a to tak, že osadě navrátí pivovar, který zde v dobách největšího rozmachu obce stával. Ne sice na jeho původním místě, kde jej v letech 1873 až 1915 provozoval Antonín Breinl, avšak zhruba o 300 m blíže k Božímu Daru, v budově bývalé školy, která se zde jako jedna z mála staveb zachovala.

Cílem pivovarníků z Ryžovny není průmyslová výroba piva ve velkém, ale prodej ve vlastním pivovarském výčepu a rozvoz ryžovenského piva po okolních krušnohorských

restauracích, hospodách a obchůdkách. I stávající sortiment piv vyjadřuje respekt k místu, kde se pivovar nachází. Ochutnat můžete dvanáctku Boží Dar, polotmavou třináctku Rapl, pivo inspirované seriálem, jenž se na Ryžovně natáčel, a Školáka – osmičku, která přijde vhod sportovcům, polykajícím kilometry rozmanitých tras krušnohorského hřebene, jež se na Ryžovně sbíhají.

Všechny receptury byly laděny ještě v dobách, kdy pivovar existoval pouze v představách pivovarníků, kteří v současnosti usilovně pracují na rekonstrukci budovy. Pivovarská technologie se chystá u zkušených technologů z Bohemia Mini Breweries, s. r. o., a bude umístěna v přízemí bývalé školy. První patro pak bude sloužit jako výčep a restaurace. Pivovar zatím funguje jako tzv. létající. To znamená, že pivovarníci spolu se sládkem, kamarádem Janem Pavlíkem, který má dlouholeté zkušenosti z ústeckých pivovarů a pivovaru

Tambor, vaří svá piva ve spřátelených pivovarech, nejčastěji v České Kamenici.

První várka piva byla veřejnosti oficiálně představena 16. června v parku Grébovka v Praze na Appetit Pikniku, a to s velkým úspěchem. Vypilo se vše, co Ryžovenští do Prahy přivezli! Protože jsou ovšem patrioti, úplně první půllitry piva vařeného „ve velkém“ však ochutnali s místními přímo na Ryžovně. A aby to byla akce zajímavá nejen pro pivaře, ale i pro jejich blízké, spojili tuto ochutnávku s pálením čarodějnic. To se ještě sedělo na špalcích a pár provizorních lavicích, od té doby vedle budovy budoucího pivovaru vyrostl dřevěný prodejní stánek a v jeho okolí čeká na návštěvníky možnost posezení u stolů a lavic nebo v lehátkách s výhle-

dem na Krušné hory. Ve stánku je možné koupit všechna místní piva, a to jak na čepu, tak i lahvo- vová nebo v sudu. I při výběru jídel nabízených k pivu, byl kladen důraz na soulad s okolním prostředím. Podává se tu tradiční pokrm švýcarských horalů (raclette) či škvarková pomazánka a utopenec utopený v místní světlé dvanáctce.

Ryžovna je ideálním cílem třeba odpoledního výletu. Leží 6 km západně od Božího Daru na oblíbené naučné stezce Blatenský příkop a je ideální zastávkou pro odpočinek, dobré jídlo a pivo i poznání historie obce, do níž by zakladatelé pivovaru Ryžovna rádi vrátili trochu života. Přijďte se na vlastní oči přesvědčit, že toto jedinečné místo za to stojí.

Jaroslav Dvořák
foto: Jiří Kupilík

Jak je vidět z návštěvy, pivo chutná...

Prodejní stánek

Přísečnice žije!

Tým studentů z Kadaně a Annabergu s učitelkami Danielou Hielscherovou (zcela vlevo) a Veronikou Kupkovou (druhá zleva)

V sobotu 23. června se v Evangelické školní obci „Erzgebirge“ v Annabergu konala kulturní akce za účasti všech partnerů projektu „Přísečnice žije! – Preßnitz lebt!“. Na něm od prosince loňského roku pracuje deset studentů Gymnázia Kadaň a osm žáků Evangelické školní obce „Erzgebirge“ pod vedením svých učitelek, Veroniky Kupkové a Daniely Hielscherové.

Tyto pedagožky po zahájení v podobě pěveckého vystoupení žáků z Annabergu projekt představily a vysvětlily i jeho jednotlivé kroky. Christine Rummerová z předsednictva svazu přísečnických krajanů v Lohru nad Moha-

nem ve svém projevu ocenila úsilí studentů i vynikající výsledek projektu, protože na toto setkání dorazilo i několik bývalých obyvatel Přísečnice, kteří při přípravě dokumentace žákům pomohli se sběrem podkladů. Po temperamentní taneční vložce byli studenti oceněni za vynaložené úsilí a obdrželi i malý upomínkový dárek. Při následném koncertu zahrál orchestr hudební školy v Plasich.

Za výsledek projektu se studenti nemusejí stydět. Na panelech byly představeny různé aspekty života bývalého horního a muzikantského města Přísečnice. Při práci studenty nepodporovali jen bývalí obyvatelé

města, pomáhali jim i zaměstnanci chomutovského muzea a Ústavu archeologické památkové péče severozápadních Čech.

Od nápadu k realizaci bylo nutné urazit velký kus cesty. Projekt „Přísečnice žije! – Preßnitz lebt!“ vznikl z popudu Veroniky Kupkové v květnu 2015. Tehdy proběhla setkání českých a německých studentů s pamětníky poválečného odsunu pod titulem „Zurück zu den gemeinsamen Wurzeln – Ke společným kořenům“, o čemž byl natočen i film. Poté dvě české studentky napsaly seminární práci o Přísečnici a jejich bývalých obyvatelích. Současně studenti sbírali první mate-

riál pro film „Generation N: Deutschböhme“ (Generace N: český Němec). Z této seminární práce pak vznikl nápad připomenout zatopené město Přísečnici naučnou stezkou.

V létě 2017 začala přípravná fáze žádosti o uznání projektu návštěvou bývalých obyvatel Přísečnice z Lohru nad Mohanem. V prosinci 2017 se studenti z obou zemí seznámili na setkání v Annabergu, zaměřeném na teambuilding a rozdělení úkolů. V prvním čtvrtletí letošního roku probíhaly rešerše k jednotlivým tématům, sběr a zpracování materiálu. Koncem března se uskutečnilo několikadenní pracovní setkání v Kovářské, zaměřené na seznámení se s regionem, překlady a přípravu kulturní akce. Společně s městem Vejprty pak studenti v dubnu kolem přísečnické přehrady posbírali a zlikvidovali 22 pytlů odpadu.

Celkem 20 informačních panelů k projektu si mohou zájemci z řad spolků a institucí bezplatně vypůjčit a vystavit. Z nasbíraného a zpracovaného materiálu mají dále vzniknout kniha i webové stránky o Přísečnici, obsahující také termíny výstav. O realizaci naučné stezky se spolu se studenty postarají Lesy České republiky.

I když první část projektu touto kulturní akcí skončila, na účastníky čekají ještě další úkoly. Zainteresovaní žáci se proto v září v Kadani sejdou k následnému setkání.

Ulrich Möckel
překlad: Roman Kloc

Výsledkem mezinárodního studentského projektu je 20 informačních panelů k rozličným aspektům života bývalého horního a muzikantského města Přísečnice

Přísečnice na pohlednici z roku 1911

Stoneman Miriquidi Road: nová trasa pro silniční cyklisty

V sobotu 16. června byla v krušnohorském Altenbergu slavnostně otevřena nová trasa pro vyznavače silniční cyklistiky „Stoneman Miriquidi Road“. Přeshraniční trasa překonává na délce 290 km téměř 5 000 výškových metrů, a zatímco na německé straně vede převážně po krušnohorském hřebenu, v Čechách „padá“ až do údolí Ohře. Na trase je rozmístěno 13 kontrolních stanovišť, z toho osm v Sasku, čtyři v Ústeckém kraji a jedno – to nejvýše položené, na vrcholu Klínovce (1 244 m n. m.) – v Karlovarském kraji. Po oblíbené trase Stoneman Miriquidi pro horská kola, vedoucí v terénu převážně v centrálním Krušnohoří, tak máme v regionu další zajímavý okruh, tentokrát situovaný na méně frekventova-

ných silnicích východnější části Krušných hor.

Trasa je volně přístupná všem cyklistům, pokud však chcete získat některou z trofejí a být uveden jakožto pokořitelé Stoneman Miriquidi Road, je třeba si zakoupit startovací balíček a zdolat trasu za jeden (zlato), dva (stříbro) nebo tři dny (bronz). Nocleh podél trasy si lze zarezervovat u 17 partnerských ubytovacích zařízení, která jsou připravena vyjít vstříc i specifickým požadavkům cyklistů. Nabízeny jsou i další balíčky služeb, například přepravu osob či zavazadel.

Bližší informace najdete na webu <https://road.stoneman-miriquidi.com>.

Eva Nduwimana
využitím tiskové zprávy

Atletické úspěchy kraslických žáků

Ve dnech 13. a 14. června se v Karlových Varech uskutečnilo ústřední kolo atletického čtyřboje žáků se speciálními vzdělávacími potřebami, soutěže, kterou zúčastnění znají pod názvem Sportovní hry mládeže. Tohoto nejvyššího kola se účastní medailisté jednotlivých krajských kol, vždy tři chlapci a tři dívky z každého kraje České republiky. Karlovarský kraj získal v letošním republikovém kole své historicky nejlepší umístění především díky výkonům a bodovým ziskům žáků ZŠ Kraslice, Opletalova.

Žák 7. ročníku Vojtěch Rigo zaběhl ve vytrvalostní disciplíně běh na 1 500 m suverénně nejlepší čas 5:05,58 min. Toto prvenství

mu zajistilo v celkovém součtu bodů ze všech disciplín 18. místo. Žákyně 8. ročníku Kateřina Goliášová získala prvenství v běhu na 60 m časem 9,33 s a součtem bodů ze všech disciplín si zajistila 5. místo v celkovém pořadí bodového hodnocení dívek ze 42 medailistek.

Oba se na soutěž kvalifikovali svými výkony z krajského kola. Jedinečně a medailově je nyní zopakovali a přispěli k výraznému bodovému zisku našeho kraje, který tak obsadil celkově 4. místo.

Republikovému kolu předcházel 22. května okresní kolo v Sokolově a krajské kolo, konané 29. května.

V okresním kole se naše škola umístila na krásném druhém místě. Kateřina s obrovským bodovým náskokem zvítězila a Vojtěch v kategorii chlapců vybojoval třetí postupové místo. So-

kolovský okres byl v rámci kraje první a pohár putoval do naší školy díky ohromnému bodovému zisku našich sportovců.

Miroslav Hladký,
Martina Bečková

Libor Čihák ml., krušnohorský fotograf

Diváci České televize si při sledování relace počasí jistě povšimli, že na mnoha snímcích či videích se objevují často i Krušné hory. Je to zásluha nejdeckého amatérského fotografa Libora Čiháka ml., který v současnosti vystavuje svá díla v nejdeckém muzeu. Proto jsme ho požádali, aby nám něco pověděl k tomuto tématu.

Setkání s moderátory České televize – Michalem Žákem a Alešem Hárou (2015)

Jak jsi se dostal k fotografování a jaký fotoaparát používáš?

První vodotěsný kompakt jsem obdržel ke svým patnáctým narozeninám. Fotil jsem tehdy úplně vše, i to, co nedávalo smysl a nebylo pěkné. Důležité bylo stále zkoušet fotografovat. Postupem času mne focení přitahovalo čím dál víc, začalo mě to bavit, až mne to zcela pohltilo. Zkoušel jsem další možnosti, jako bylo například nastavování clony, času a ISO.

Po přečtení knížek o focení a různých rad jsem dospěl k tomu, že na-

dešel čas na moji první zrcadlovku. Pořídil jsem si ji tehdy od firmy Nikon. Tuším, že to byla řada D3100 se setovým objektivem 18–55 mm. A to už bylo o něčem jiném. Fotky se začaly zlepšovat, a to mě hnalo neustále kupředu. Už jsem začal docela dobře ovládat různá nastavení a časem jsem do toho pronikl natolik, že jsem chtěl ještě lepší výstup z fotoaparátu, než jaký jsem doposud měl. Pořídil jsem si vyšší řadu fotoaparátu od Nikonu, šlo o řadu D7000, konkrétně D7200, s níž fotím dodnes. Časem plánuji

přejít na novější model. Objektivy mám tři – Tamron 17–50 f2.8, Nikon 16–85 VR a Sigma 10–20 mm.

Které momenty nejraději zachycuješ objektivem fotoaparátu?

Nejraději fotím ranní mlhy a blesky. V zimním období jde o námrazu a halové jevy.

Co tě přivedlo k meteorologii a jejímu sledování?

Pozorování počasí mě bavilo od malička. Zajímalo mě, jak vznikají blesky a různé další jevy.

Zájem začal studiem literatury o počasí, zároveň jsem vše pozoroval a dělal si četné poznámky do svého sešitu.

Kam všude vyrážíš s fotoaparátem?

Vlastní fotoaparát беру na svá oblíbená místa, kde vím, že se po ránu budou vyskytovat mlhy a další jevy. Většinou se pohybují po Krušných horách v okruhu 30 km. Vyrážím mimo jiné na Klínovec, Přebuz, Rolavu, Jelení či na Fichtelberg, kte-

Noční záběr na hotel Fichtelberg – léto 2018

Javor v podzimních barvách (Kovářská, 2017)

Cesta z Přebuze na Chaloupky (podzim 2017)

rý se nachází jen pár kilometrů za hranicemi.

Kolik času věnuješ sledování meteorologických jevů a fotografování?

Fotografování věnuji celý svůj volný čas, pokud je to samozřejmě možné. Co se týče focení, mnohdy vstávám v časných ranních hodinách, abych stihnul nafotit, co potřebuji. Jsou momenty, na které čekám i delší dobu, než se mi je podaří zachytit objektivem. Pak mám

z výsledku velkou radost. Snaha a čekání se zúročí v úžasnou fotku.

V relaci počasí na České televizi se pravidelně setkáváme s tvými příspěvky. Jak dlouho je tam dáváš a sklídil si za ně již nějaké úspěchy?

Fotografie do počasí České televize jsem začal posílat v roce 2012, odkdy to začala umožňovat. Jako iReportér České televize, kterým jsem se stal v roce 2015, jsem už třikrát vyhrál nejlepšího iReportéra týdne a získal ceny například v podobě trička a kšiltovky.

Mnoho fotografických snímků vyhotovených v současné době prochází díky moderní technice velkými úpravami. Jaký na to máš názor?

Kdysi jsem taky fotky hodně upravoval, ovšem teď se snažím o minimální úpravy. Většinou si hraji s korekcemi expozice, kontrastu a ostrosti. Občas aplikuji také přechodový filtr, jinak se do zásadních úprav fotky nepouštím. Podle mého názoru by se samotný snímek neměl až tolik upravovat, neboť tím ztrácí na půvabnosti a kouzlu.

Chystáš v nejbližší době výstavu svých fotografií, jako je tomu nyní v nejdeckém muzeu?

V dohledné době zatím žádnou výstavu neplánuji. Uvidíme, co přinese příští rok... Každopádně pokud se někdo ozve, nabídce vyjdu rád vstříc a výstavu připravím. Fotek mám relativně velké množství, takže je z čeho vybírat.

Co bys doporučil začínajícím fotografům?

Každopádně je potřeba, aby se nebáli fotit a pořád to zkoušeli dál,

Duha nad Nejdkem (červenec 2016)

Detail omrzlého zvonku (Rolava, 2. července 2018)

Na místě bývalého kostela sv. Antonína Paduánského v Jelení (únor 2018)

Zimní idylka na Klínovci (prosinec 2016)

i když jim to zrovna nejde. Pro úplný začátek si stačí obstarat kompakt, ale když si hned pořídí zrcadlov-

ku (i klidně třeba levnější), tak se do focení dostanou mnohem rychleji. Vždycky existuje možnost fotit

na automat, jestliže nepůjde manuální režim. Důležité je, aby se o to zájemce neustále pokoušel, a výsledky

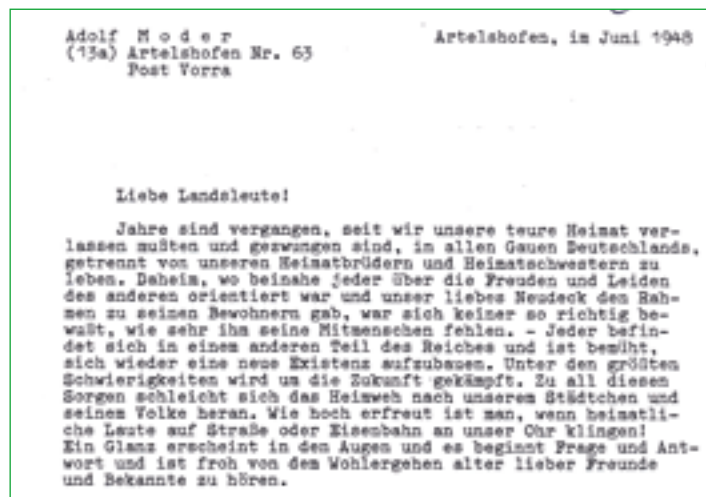
se nepochybně brzy dostaví.

**rozhovor vedl: Pavel Andrš
foto: Libor Čihák**

Libor Čihák se narodil 9. května 1984 v Ostrově. Absolvoval Střední odbornou školu obchodu, provozu hotelů a střední odborné učiliště v Karlových Varech. Žije v Nejdku a pracuje v rodinné firmě svého otce. Mezi jeho koníčky patří zejména fotografování krajiny Krušných hor, sledování meteorologie a hraní v nejdecké hudební skupině Your Delusion (dřívější název In the Shadows).

Sedmdesátiny krajského periodika Neudeker Heimatbrief

Před sedmdesáti lety vyšlo první číslo krajského časopisu Neudeker Heimatbrief. Jeho zakladatelé už dávno zemřeli, avšak historie se dá zrekonstruovat ze vzpomínek nás, tehdejších dětí, i z dosavadních 580 čísel tohoto listu.

První číslo časopisu z června 1948 (výřez)

Jen co jsme se po odsunu v roce 1946 uchytili v Německu (tehdy samozřejmě naši rodiče), vznikla v roce 1947 myšlenka vydávat časopis pro odsunuté bývalé obyvatele města i okresu Nejdk. Tehdy ještě platily říšské marky a všechno se prodávalo na listky. Před měnovou reformou byl i papír nedostatkovým zbožím, pošta fungovala jen s obtížemi, ale myšlenka se ujala. Iniciativu tehdy převzal Adolf Moder z Nejdku, po 2. světové válce žijící v Artelschhofenu u Norimberku. Do realizace však utekl ještě jeden celý rok.

Dne 8. května 1948 se v Norimberku konalo první nejdecké setkání, na které i přes nevalné možnosti dopravy přijelo asi 300 krajanů. Franz Träger mladší začal sepsávat seznam adres bývalých obyvatel Nejdku a nejdeckého okresu. Na tomto setkání představil Adolf Moder záměr vydávat krajský časopis a dočkal se souhlasných reakcí. První rukopisy se psaly na starém psacím stroji na blány, jež Adolf Moder sehnal na černém trhu, metodou hektografie pak byly ručně reprodukovány na makulaturu, obstaranou rovněž na černém trhu. V červnu 1948 tímto způsobem vyšlo první číslo časopisu Neudeker Heimatbrief.

Ohledně jeho financování tehdy Adolf Moder v prvním čísle napsal: „Závěrem mi ještě dovol-

te, abych se zmínil i o nákladech Heimatbriefu (HB). Samozřejmě je nemohu hradit z vlastní kapsy, protože nejsou zanedbatelné. Problém už je sehnat papír, který jsem musel obstarat na černém trhu, aby se věci pohnuly. Proto Vás prosím, abyste mi za Heimatbrief zaslali 1 RM, nejlépe asi v dopise, současně s informací, zda si přejete HB odebírat. Předplatné nepřijímáme. Staří krajané bez prostředků budou HB dostávat zdarma.

Nechť se tedy 1. číslo listu Neudeker Heimatbrief vydá do všech německých krajů s přáním, aby všem krajanům a krajkám přinesl hodinku příjemných vzpomínek na domov. Nechť splní svůj účel, sblíží nás a alespoň trochu nám nahradí domov! Ještě jednou Vás prosím o přátelskou podporu tím, že nás budete informovat o všech událostech týkajících se našich krajanů. K mému dnešnímu počínání mě přivedla výhradě láska k domovu!“

Dne 20. června 1948 byla ve všech třech západních okupačních zónách Německa provedena měnová reforma. Regály se přes noc naplnily zbožím, i papír byl najednou k sehnání. Ještě dvě další čísla HB vyšla v ručním hektografickém tisku, rozsah s každým číslem rostl a cena činila 1 DM. Čtvrté číslo z prosince 1948 bylo ještě psáno na psacím stroji, ovšem vytištěno

První vytištěné číslo

už bylo knihtiskem. První sázené vydání bylo číslo 5 z února 1949. Od té doby také titulní stránku zdobí logogram nejdecké věže se slunečními paprsky v pozadí. Pomoci drahých tiskových desek nyní bylo možno tisknout i obrázky.

Většina článků se tehdy týkala vzpomínek na bolestnou ztrátu domova. I mí rodiče Heimatbrief odebírali. V čísle 28 z 31. října 1951 se jako autor poprvé objevuje můj otec Pepp Grimm, tehdy vyšla jeho báseň o Dušičkách. V čísle 48 z 1. dubna 1954 zavedl rubriku „Aus dr Hutznstub“ (Ze světnice), v níž až do své předčasné smrti v roce 1961 každý měsíc přinášel veselé i vážnější historky z Krušných hor.

Příležitostně k nám pronikly zprávy od neodsunutých krajanů i s fotografiemi zpustlého domova. I o tom Neudeker Heimatbrief s bolestí v srdci informoval. Zhruba od

roku 1965 bylo opět možné cestovat do ztracené vlasti, sice s mnoha obtížemi, ale přece. Protože diplomatické vztahy mezi Německou spolkovou republikou a Československem neexistovaly, návštěvnícká víza západoněmeckým občanům vydávala tehdejší Vojenská mise Československé socialistické republiky u západních spojenců na adrese Podbielskiallee 54 v Západním Berlíně. Dokument jste získali až po několikátýdenním napjatém očekávání.

Na hraničním přechodu Schirnding (Pomezí nad Ohří) jsem pak v roce 1966 čekal několik hodin v úporném vedru na nepříjemné odbavení českými orgány. Následovala dlouho očekávaná jízda přes Cheb a Nejdk do Krušných hor. Nahoře v Abertamech tehdy, o Svatodušních svátcích, dokonce sněžilo. Namísto pěkných prospe-

Rubrika Aus dr Hutznstub

rujících obcí, o nichž mi vyprávěli rodiče, jsem tam našel šedé, zpuštělé vesnice a rozvaliny. Naši rodiče po odsunu toužili po rychlém návratu do ztraceného domova. Když jsem 23,5 roku po svém narození poprvé vstoupil na půdu, které byla po 437 let vlastí mých předků, chtěl jsem naopak rychle zpátky do Německa. Řada zpráv krajanů,

kteří tehdy své bývalé domovy navštívili, pak v Heimatbriefu popisovala podobně smutné zážitky. Poté stránky časopisu dlouhá léta plnily vzpomínky na mládí. Časopis tohoto typu je nakonec odkázán na příspěvky svých čtenářů. Počet autorů v průběhu let bohužel stále klesal. Nedávno jsme však našli řešení, jak bychom v Heimatbrie-

fu mohli rozsáhleji informovat o našem starém domově a o našich aktivitách v Německu i v dnešní České republice.

Od čísla 214, tedy od února 1975, se změnila titulní stránka časopisu, na níž se objevily znaky měst z nejdeckého okresu a znak města Augsburgu. Od „sametové revoluce“ se mezi zážitky pamětníků začaly objevovat i první známky rodící se spolupráce s různými českými iniciativami. Musel jsem si vyslechnout nejednu invektivu: „Tomu, kdo jezdí k Čechům, by měli zpřerážet ruce i nohy.“

Na oslavu 500. vydání (číslo 8 z roku 2010) se na titulní stránce objevil logogram z roku 1949 v barevném provedení. Číslo 507 z prosince 2011 pak bylo posledním vydáním Heimatbriefu ve staré podobě. Organizační změna v Sudetoněmeckém krajském sdružení v Mnichově si vyžádala zařazení Heimatbriefu do Sudetoněmeckých novin (Sudetendeutsche Zeitung). Číslo 508 (leden 2012) tak bylo prvním v novém provedení. Po přechodu z malého černobílého časopisu formátu A4 k měsíční barevné příloze Sudetoněmeckých novin jsme zaznamenali politováníhodnou akci několika štváčů, která bohužel vedla i ke značnému poklesu počtu předplatitelů. Zbyli abonenti každé 4 týdny kromě Heimatbriefu získají i kompletní vydání listu Sudetendeutsche Zeitung. Získají tak politicky a kulturně významné informace o bývalé vlasti a kromě toho si mohou listovat i v krajských časopisech sousedních okresů.

Na konci roku 2012 skončila činnost starého krajského spolku „Glück auf“ pro město a okres Nejdek v Augsburgu. Tím byla ohrožena i existence periodika. Neudeker Heimatbrief vydává nakladatelství Sudetendeutsche Verlagsgesellschaft, „Glück auf“ ho ale už od svého založení v roce 1952 považuje za svůj spolkový časopis. Většina zpráv v Heimatbriefu pochází od předsednictva a členů spolku.

Pro ty krajany, kteří se orientovali na budoucnost, se na začátku roku 2013 nabývaly jen dvě možnosti – všeho se vzdát, včetně krás-

ného nejdeckého vlastivědného muzea v městské části Augsburg-Göggingen, nebo všechno převést na nový spolek, založený na právním základě. Vybrali jsme si druhou možnost, a to od roku 2013 s úspěchem činíme. Nový spolek se od svého založení v dubnu 2013 jmenuje Heimatgruppe „Glück auf“ – Freunde des Heimatmuseums Stadt und Landkreis Neudek in Augsburg (Krajský spolek „Glück auf“ – přátelé Vlastivědného muzea města a okresu Nejdek v Augsburgu). Vlastivědné muzeum tedy žije dál, teď má dokonce oficiální smlouvu s městem Augsburg a finančním úřadem je uznáno jako veřejně prospěšná instituce. I krajský spolek žije dál a je aktivnější než kdykoli předtím jak v Německu, tak i v Čechách. Je o čem informovat, o setkání rodáků i o dalších akcích v Německu nebo v Čechách, o vlastivědném muzeu a o údržbě německých kulturních památek.

Občas se články od přispěvatelů hromadí, zejména v létě, kdy se každou chvíli koná nějaké setkání. Jindy je jich naopak méně. Čtenář si toho nepovšimne, protože jsme navázali kolegiální spolupráci s německým internetovým magazínem Der Grenzgänger a s českými tituly Krušnohorský Herzgebirge Luft a Nejdecké listy. A občas přibudou i další články z Čech, například z německojazyčného českého internetového magazínu „powidl.eu“. Čtenáři, znalí češtiny, kteří by mi pomohli s překlady českých článků, jsou vždy vítáni.

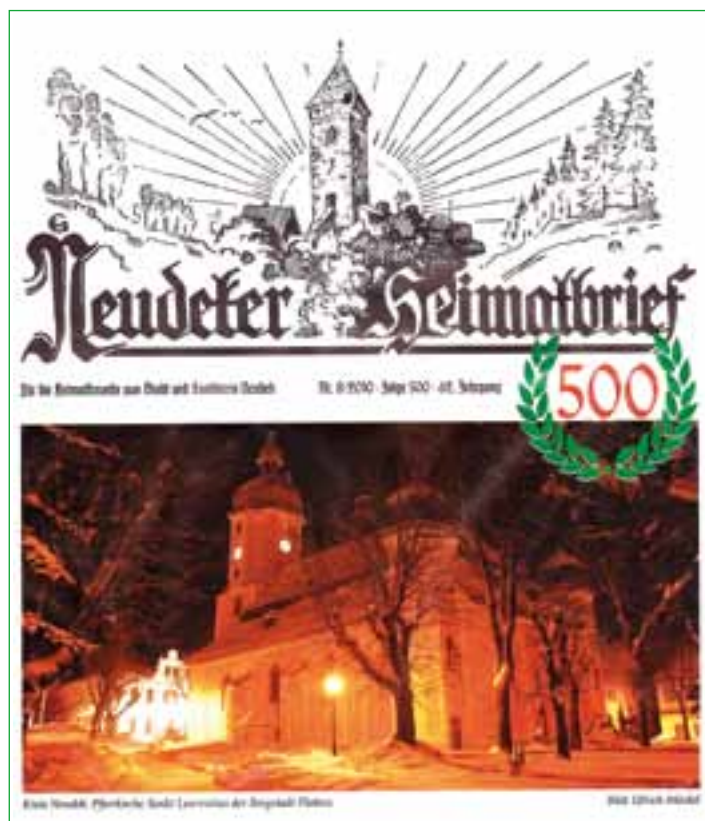
Tak tedy žije časopis Neudeker Heimatbrief už 70 let a my mu po způsobu starých latiníků přejeme Vivat, crescat, floreat, vivat ad multos annos! – Ať žije, roste a vzkvétá a ať žije ještě dlouhá léta!

Josef Grimm
překlad: Roman Kloc

Kompletní sbírka všech vydání časopisu Neudeker Heimatbrief je uložena ve Vlastivědném muzeu města a okresu Nejdek v Augsburgu a ve Státním okresním archivu Karlovy Vary.

Hlavička časopisu v letech 1975 až 2003

Jubilejní 500. vydání z roku 2010

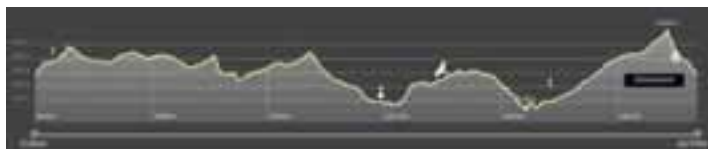

Současná podoba časopisu

Naučná stezka Antona Günthera

Mapa stezky na trase

Základní výškový profil

Asi nejznámější krušnohorskou naučnou stezkou je přeshraniční Naučná stezka Antona Günthera, která je věnována básníkovi domoviny Antonu Güntherovi. Její délka je asi 65 km (30 km na české a asi 35 km na saské straně) a nabízí impozantní rozhledy daleko do českých i německých Krušných hor, prochází hlubokými lesy, kvetoucími lesními loukami, divokými romantickými údolími a vábí stejně k toulkám jak pěšky, tak i na kole.

Stezka tvoří pomyslný trojúhelník zahrnující nejvyšší a nejatraktivnější horskou část s vrcholy Klínovce, Fichtelbergu, Plešivce, Špičáku, Blatenského vrchu a historicky významná horní města Boží Dar, Abertamy, Horní Blatná, Johanngeorgenstadt a další. Stezka je značně členitá s nejvyšším bodem na Klínovci (1 244 m n. m.) a nejnižším v Rittersgrünu (600 m n. m.) a její povrch je velice pestrý, od asfaltu přes drť a kámen až po travu a hlínu. Hlavní trasa nám nabízí i plno možností ke kratším odbočkám či okruhům k dalším zajímavostem v jejím

okolí. Jako začátek a konec je uváděn Oberwiesenthal, ale lze samozřejmě vyrazit z jakékoliv osady nebo městečka na trase jak na české, tak na německé straně, kde jsou k dispozici odstavné parkovací plochy. Turistické značení je v průběhu trasy modré, červené, zelené a žluté.

My s naším výletem začneme v místě, odkud Anton Günther pocházel, kde převážně žil a kde je na místním hřbitově i pochován. Na Božím Daru můžete navštívit pomník postavený na počest božídarského rodáka, lidového básníka a písničkáře, který se inspiroval krásou přírody a životem v Krušných horách. Pomník najdete na náměstí vedle radnice. Každoročně se u pomníku Antona Günthera koná vzpomínková akce oblíbená především u jeho německých příznivců.

Z Božího Daru se vydáme po červeně značené trase, nové cyklostezce k rozcestí pod Špičákem. Zde překročíme státní silnici a stoupáme pod Božídarský Špičák až k místu, kde stávala kdysi vyhlášená hospoda Wunderblume. Po krátkém klesání

Pomník Antona Günthera na náměstí v Božím Daru

odbočíme doleva na kamenitou cestu, kterou po kilometru opustíme prudce doprava na rozcestí pod Špičákem, kde z červeně značené trasy přejdeme doleva na žlutou hliněnou cestu směr Plešivec. V dlouhém klesání míjíme po levé straně bývalou osadu Vršek s uranovým dolem Barbora, překrýváme státní silnici a kolem hájovny Jelení a v současnosti opuštěné horské chaty Švýcarska stoupáme cestou kruš-

nohorských pověstí na Plešivec, který nabízí nádherné výhledy nejen do blízkého okolí, ale i českého Podkrušnohoří, lemovaného Doupovskými horami, Tepelskou plošinou, Slavkovským lesem a Smrčinami.

Pohled na Plešivec z Abertam. Zde žlutou nahradíme zelenou, po níž prudce spadáme do horského městečka Abertam, vyhlášeného nejen těžbou stříbra, cínu a uranové rudy, ale

Božídarský Špičák

Výhled z Plešivce do českého Podkrušnohoří

i světoznámou výrobou rukavic (možnost návštěvy muzea rukavičkářství). Po zelené pozvolně stoupáme směrem na Blatenský vrch. Tady bychom doporučovali malou odbočku za hájenkou Lesík, nahoru k Červené jámě, kde u stejnojmenného starého důlního díla stojí zajímavé občerstvovací dílo nové. Odtud můžete po červené značce pokračovat směrem na Bludnou, pod hospodářským stavením s pozůstatky kulis po natáčení filmu Na větrné hůrce.

Napojíme se na státní silnici směrem do Horní Blatné, kde v nejvyšším místě lze dopra-

va navštívit asi necelý kilometr vzdálený vrchol Blatenského vrchu s rozhlednou a bufetem. Po krátkém sjezdu do Horní Blatné a prohlídce starého hornického města postaveného podle plánů takřikajíc na „zelené louce“ se vydáme po žluté značce směrem k obci Potůčky s jednou z největších vietnamských tržnic u nás, kde překročíme státní hranici do Johannegeorgenstadtu.

Zde lze navštívit centrum starého města a následně před železničním nádražím po mostě přejít vedle pole solárních panelů a po zelené nejprve prudkým nepříjemným stoupáním po horší

Pohled na Plešivec z Abertam

kamenité a později hliněné lesní cestě pokračovat vzhůru k lesní silničce s modrým značením. Ta nás zavede k hraniční osadě Halbmeile. Odtud si můžeme po loukách odskočit prohlédnout nově postavenou milovskou kapličku na české straně. Následuje dlouhý sjezd do Rittersgrünü.

Kolem přírodního koupaliště obkroužíme obec s dvojím přejetím hlavní silnice a hlubokým údolím stoupáme stále po modré k horské osadě Tellerhäuser a dále vzhůru k běžeckému lyžařskému areálu, horskému hotelu Sachsenbaude a na závěr až k nejvyššímu vrcholu německého Krušnohoří, 1 214 me-

trů vysokému Fichtelbergu.

Samotný stylový hotel na vrcholu hory s vyhlídkovou věží stojí určitě za návštěvu, už i proto, že veškeré zajímavé texty na panelech uvnitř jsou dvojjazyčné. Při dobrém počasí jde o místo s nejlepším a největším rozhledem na německou i českou stranu. Z vrcholu prudce spadáme do německého střediska Kurort Oberwiesenthal s rozsáhlou a pestrou turistickou nabídkou. Odtud po nové cyklostezce vystoupáme k hraničnímu přechodu se známou hospodou Neues Haus a objekty bývalé celnice.

Potom už jen krátkým sjez-

Občerstvení u Červené jámy

Historická část Johannegeorgenstadtu

Oberwiesenthal s vrcholem Fichtelbergu, v popředí apartmány pod Klínovcem

dem končíme naše putování na Božím Daru, pokud nám ještě nezbyvají síly k asi čtyřkilometrovému výstup (od hranice) na

nejvyšší vrchol Krušných hor, 1 244 m vysoký Klínovec.

Pout' je to sice náročná, avšak zajímavá a nabízející další návaz-

Areál budov na hraničním přechodu

né varianty. Chcete-li ji absolvovat v plném rozsahu, vyplatí se na ni rezervovat minimálně celý den. Možnosti občerstvení je po

celé trase na výběr dostatek.

**pěkné počasí na prázdninové cestě za poznáním
přeje Jiří Kupilík**

Sedmý Hřebečenský montánní výšlap

V sobotu 14. července uspořádal Spolek přátel dolu sv. Mauritius na Hřebečně s podporou Karlovarského kraje již sedmý ročník Hřebečenského montánního výšlapu. Tentokrát pro něj byla vybrána desetikilometrová trasa v severním okolí Jáchymova sledující z větší části průběh právě připravované Hornické naučné stezky Jana Hlouška. Byl to totiž právě Jan Hloušek, předčasně zesnulý vynikající znalec jáchymovského hornictví, který již před časem navrhl, aby naučná stezka byla zřízena i v této méně známé, ale nesporně zajímavé části jáchymovského rudního revíru.

I díky ideálnímu počasí se na výšlapu sešlo rekordních 120 účastníků, lehce nadpolovic jich přitom bylo ze Saska. Zájemce všech věkových kategorií čekalo deset zastávek, na nichž se mohli mimo jiné dozvědět, že důl Svornost byl původně zásobován pohonnou vodou tekoucí až od Neklidu, kde byly a k čemu sloužily štoly Gegenbau, Wasserlauf, Unruh či Schönerz či co vyráběla huť v elbeckenském údolí.

K výšlapu byl připraven podrobný tištěný průvodce v češtině a němčině a ti, kdo se akce nemohli zúčastnit, si mohou jeho elektronickou verzi stáhnout na www.dulmauritus.cz v sekci Ke stažení.

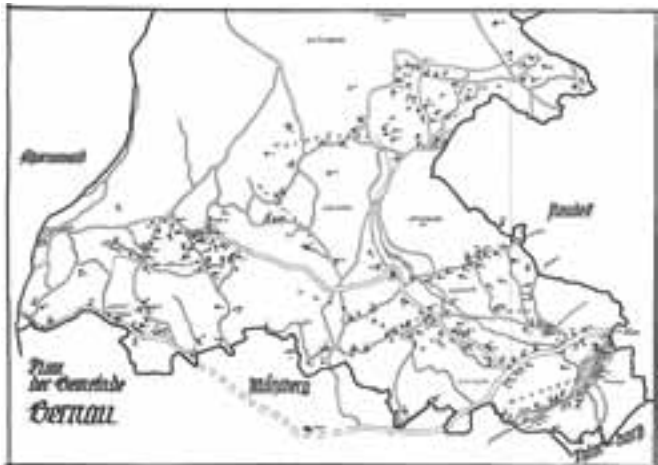
Michal Urban

Před startem u kostela sv. Jáchyma

Bernov, sociálně demokratická obec

Bernov leží zhruba 2 km od centra Nejdku při státní silnici směrem na Kraslice v nadmořské výšce 657 m n. m. Nejstarší prokazatelná zmínka o Bernovu pochází z roku 1651, kdy náležel k nejdeckému panství. Po církevní stránce patřila obec k nejdecké farnosti.

Plánek obce

Německý název Bernau i české jméno Bernov bývá vysvětlováno různým způsobem. Někteří jej odvozuji od německého Bär (medvěd), což by poukazovalo na někdejší stav divoké zvěře. Další zastávají názor, že název obce vznikl od slova berně, tj. královské daně, případně název odkazuje na jednoho z místních osadníků.

Stejně jako řada dalších obcí Nejdecka vděčí i Bernov, skládající se ze čtyř místních částí (Wasserstadt, Hühnerfang – Čihadlo, Unter-Bernau – Dolní Bernov, Hochtanne – Vysoká Jedle), za svůj vznik hornictví. Rozvoj rýžování cínové rudy spadá do let 1556 až 1580. Rýžovnické kopečky se nacházely podél Vlčího a Nejdeckého potoka (Rodišovky), rozlehlá stará rýžoviště byla i na mnoha dalších

místech, o čemž svědčí pomístní jména Im Saifen (pod Nejdeckým Špičákem), Bauschenseifen (v zalesněných svazích vrchu Kohlenschlag) či Bauernseifen (na jižním úpatí Modlbergu). Po zániku hornictví, které lze datovat do období třicetileté války, shánělo obyvatelstvo zdroje obživy jen velmi těžko. Podle Tereziánského katastru (1775) trpěli poddaní mimořádnou nouzí a byli živi z nádenických prací a chovu dobytka.

V době existence nejdeckého panství se v údolí Nejdeckého potoka nacházely dva dvory – Tiefenloh a Bernovský mlýn, jenž stál na místě pozdějších domů č. p. 33, 34, 35 a 120 (viz plánek). Sídlo zvané Tiefenloh se nacházelo na rozhraní Bernova a sousedního Lesíka a bylo zmiňováno již v roce 1565.

Školní budova ve Vysoké Jedli (č. p. 175)

Celkový záběr na obec od jihu (vpředu domy na západním konci části Wasserstadt, v pozadí Nejdecký Špičák)

Většina praceschopných mužů později nacházela obživu v nejdeckých železárnách, naopak ženy pracovaly převážně v česárně vlny. Ještě v roce 1920 se velká část obyvatel Bernova živila paličkováním. Při pracovní době v délce 12–16 hodin denně (pracovaly i děti ve věku 6 a 7 let) činil výdělek krajčáře 3 až 5 Kč za den, což nestačilo pochopitelně krýt ani základní potřeby lidí, nicméně to byl mnohdy jejich jediný příjem. Jen pro srovnání – v nejdeckých železárnách dosahoval průměrný výdělek tou dobou od 40 haléřů do 1,40 Kč za hodinu.

Dvacátá a třicátá léta 20. století jsou spojena s velkým rozvojem obce. Roku 1921 zde vznikla obecní knihovna, vedená učitelem Karlem Plankem. Knihy byly nejdříve umístěny v jedné malé skříni v hostinci Hermanna Reitznera (č. p. 49). Protože zájem o knihovnu ze dne na den narůstal, našla záhy nové útočiště v obecní škole v Dolním Bernově. Opravy se dočkaly obě školní budovy v Dolním Bernově a na Vysoké Jedli.

Stavební práce většího rozsahu byly zahájeny v roce 1925, a to první částí výstavby obecní komunikace směrem na Čihadlo. Projekt zpracovaný Ing. Josefem Weißbachem z Falknova nad Ohří, podle něhož cesta měřila 1 040 metrů a končila u domu č. p. 169, byl zadán stavební firmě Drexler a Tetzauer z Přísečnice. Obec si vzala

půjčku 120 tisíc Kč a od Okresní správy politické v Nejdku získala na příspěvcích 98 tisíc Kč. V první polovině 20. let se obec snažila řešit narůstající nedostatek bydlení. Na základě rozhodnutí obecního zastupitelstva z dubna 1924 prodala za 4,50 Kč za m² do soukromého vlastnictví louky v místní části Wasserstadt za podmínky, že prostor bude do dvou let zastavěn. Na pozemcích o výměře 300 m² byly dostavěny o rok později domy Antona Fickera (č. p. 206), kde byl v roce 1926 otevřen koloniál, Alberta Stöcknera (207), Alberta Gareise (208) a Erhardta Gareise (209), kde si roku 1933 zřídil Johann Horbach řeznictví.

Na základě sčítání lidu v roce 1930 bylo v politickém okrese Nejedek evidováno celkem 2 562 obyvatel bez vyznání (tj. 6,8 %), nejvyšší podíl osob bez příslušnosti k církvi byl přitom právě v obci Bernov (28,1 %).

V roce 1945 měla obec 8 hostinců, 3 řezníky, 4 obchody se smíšeným zbožím, 1 konzum, 1 mlýn a pekárnu, 1 mlékařství, 1 holičství, 4 trafiky s tabákem, 4 obuvníky, 3 pánské krejčírny, 2 dámské krejčovské, 2 truhláře, 1 puškaře a 1 výrobce kožené obuvi.

Od roku 1895 existovala v obci záložna (Raiffeisenkasse). V roce 1920 začal v obci působit dělnický pěvecký spolek. První světová válka si v Bernově vyžádala 43 obě-

Obecná škola v Dolním Bernově (č. p. 174)

tí, ve druhém světovém válečném konfliktu bylo z obce zaznamenáno 79 padlých.

Od roku 1889 byly v obci dvě školy – jedna v Horním Bernově (Vysoká Jedle) a druhá v Dolním Bernově. Předtím se učilo v soukromých domech, nejprve v Dolním Bernově v č. p. 61 (u Antona Zulegera) a naposledy v Horním Bernově (dům č. p. 108 Johanna Zettla). Vrchními řídícími učiteli na trojtřídní škole v Dolním Bernově byli Johann Schmalholz, Johann Beer, Karl Reisenauer, Josef Pechlaner, Karl Plank, Willibald Ullmann a Franz Riedl. Jednotřídní obecnou školu na Vysoké Jedli vedli Karl Sandner, Isidor Ebert, Hermann Zettl, Adam Grüner a Hermann Rummich.

Po odsunu obyvatelstva německé národnosti po druhé světové

válce se počet zdejších obyvatel značně snížil (v listopadu 1948 čítala obec 269 stálých obyvatel), proto se začalo uvažovat, že by Bernov jako samostatná obec zanikl a byl připojen k sousednímu Nejdku. Spojení obcí v jeden celek bylo zdůvodňováno těsnou sousední polohou, hospodářskou soudržností a zjednodušením a zlevněním obecní administrativy. Plénium Místního národního výboru v Nejdku se usneslo na své schůzi dne 16. února 1949 vyhovět žádosti občanů obce Bernov o přivtělení Bernova k Nejdku, k němuž došlo toho roku. Bernov se tak stal jednou z prvních obcí Nejdecka po roce 1945, která zanikla formou integrace k větší obci.

V poválečném období ztratil Bernov většinu domovního fondu, zejména části Vysoká Jedle a Či-

Budova původního konzumu (č. p. 222), kde v letech 1945 až 1949 sídlil úřad obce (nejprve místní správní komise a pak místní národní výbor)

hadlo se nevyhnuly rozsáhlým demolicím. Ty domy, které zde zůstaly, sloužily většinou jako rekreační objekty. Také díky nim bylo v Bernově podle posledního sčítání lidu v roce 2011 evidováno 38 budov sloužících rekreaci.

Počet stálých obyvatel klesal od 60. do 90. let minulého století, kdy se pokles zastavil a od té doby byl naopak zaznamenán nárůst, doprovázený rozsáhlou individuální výstavbou rodinných domů.

Snížení počtu obyvatel ovlivnilo celou řadu aspektů – síť živností, obchodů, kulturní vyžití atd. V závěru 60. let 20. století byla uzavřena zdejší škola, v níž na počátku 90. let našel prostor oddechový areál Zátíši s restaurací pro 40 osob a ubytovací kapacitou 45 lůžek včetně bungalovů (chat). V první polovině 60. let fungoval

při místní osvětové besedě divadelní soubor, který využíval zázemí zdejšího hostince (č. p. 3).

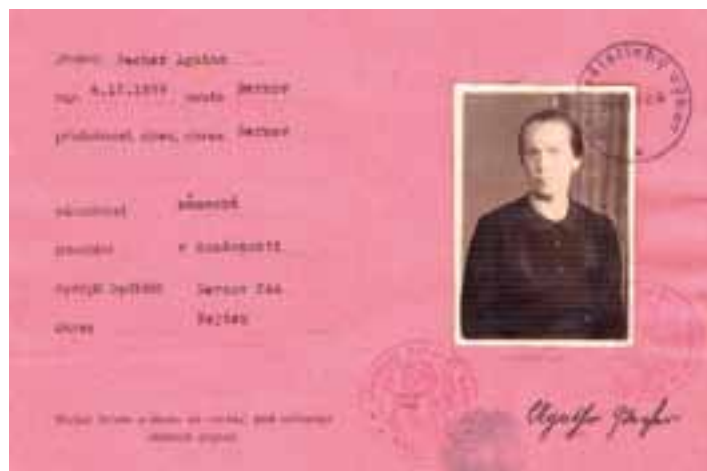
Bernov byl doslova baštou německé sociální demokracie a typickým příkladem organizovanosti obyvatelstva v této politické straně během první československé republiky. V dobovém tisku byl Bernov označován jako „rudá vesnice“. V roce 1930 žilo v Bernově přes 1 200 obyvatel – z toho bylo 220 členů strany, 146 členek organizace žen, 73 mládežníků, 120 malozemědělců a 344 osob bez vyznání. V obci bylo evidováno 82 odběratelů sociálnědemokratických periodik Volkswille a 87 lidí si předplácelo Volkszeitung. Ačkoliv Sudetoněmecká strana získala v komunálních volbách na jaře 1938 v celém Československu téměř 90 % všech německých hlasů,

Hostinec Antona Lilla (č. p. 3) v roce 1917

Tentýž hostinec již ve vlastnictví Franze Schmidta po přestavbě o několik let nato, v pozdější době byl známý jako „Mexiko“

Průkaz antifašistky Agathy Pecherové z roku 1945

v politickém okrese Nejdek šlo o 68,5 % hlasů a v obci Bernov o pouhých 34,3 %. V Bernově vyhráli němečtí sociální demokraté s 50,3 % hlasu a obsadili devět mandátů v zastupitelstvu, henleinovci získali zmíněných 34,3 % a šest mandátů a třetí skončili komunisté s 15,4 % a třemi mandáty.

Těžko bychom hledali v republice jinou obec než Bernov, kde drtivě prohráli henleinovci a kde uspěla v takové míře německá sociální demokracie. Starostou byl již po šesté zvolen Karl Pilz, ovšem nikoliv na dlouho. Na podzim 1938 byl zbaven úřadu.

Jistě není náhodou, že zrovna

v Bernově zaznamenali němečtí sociální demokraté takový úspěch. Výrazně k tomu dopomohla tradice stranické organizovanosti (místní organizace v částech Čihadlo, Dolní Bernov a Vysoká. Jedle byly založeny v letech 1905, 1910 a 1912) a výrazné osobnosti v zastupitelstvu obce – vrchní řídící učitel Karl Pilz a čelný sociálnědemokratický funkcionář Karl Plank (1889–1978), ovšem počátky hnutí lze vysledovat už v 80. letech 19. století. Sociální demokracie si zde vydobyla značnou důvěru obyvatel, obstála svodům komunismu a hákového kříže a dokázala díky své intenzivní organizační práci podchytit členskou základnu. Ze sociálnědemokratického prostředí Bernova vzešly i osobnosti jako Erich Sandner (1925–2015), Herbert Götz (1939), Otto Fink (1917–1981) a Erich Zettl (1934). Příkladem organizací strany obdivoval při své návštěvě v obci v roce 1924 osobně i významný německý sociálnědemokratický politik Wenzel Jaksch, který to zhodnotil následovně: „Kéž bychom byli všude tak daleko.“

Kromě sociálních demokratů se v obci rozvíjelo též komunistické hnutí. Základní organiza-

ce, která byla založena v regionálním kontextu poměrně pozdě (1926) a již vedl zpočátku Hermann Löffler, čítala za předsednictví Johanna Seiferta v roce 1938 celkem 30 členů.

Ve 30. letech 20. století se i v Bernově začala prosazovat Sudetoněmecká strana, kterou zastupovali Alfred Kunzmann, Anton Kraus a Karl Brückner (1888–1952), jenž se stal starostou obce krátce po roce 1938.

Autor článku děkuje Helmuthovi Güntherovi za poskytnutí průkazu antifašistky.

Pavel Andrš

foto: autor, archiv autora, Heimatmuseum Stadt- und Landkreis Neudek in Augsburg-Göggingen

Zdroje (výběr):

Heimatbuch Landkreis Neudek, Augsburg-Göggingen 1978. Heimatgeschichte von Bernau im Erzgebirge, [Augsburg] 1954. Nejdecko. Vlastivědný sborník k 650. výročí města Nejdku, Nejdek 1990.

ROJÍK, Petr: Historie cínového hornictví v západním Krušnohoří, Sokolov 2000.

Vývoj počtu domů a obyvatel

Rok	Počet	
	domů	obyvatel
1651	21	89
1847	142	1 071
1869	150	1 099
1880	164	1 079
1890	172	1 049
1900	179	1 100
1910	189	1 155
1921	197	1 105
1930	236	1 248
1939	257	1 151
1950	240	285
1961	?	317
1970	70 trvale obydlených	288
1980	59 trvale obydlených	199
1991	63 trvale obydlených	182
2001	76 trvale obydlených	196
2011	92 trvale obydlených	272

Bernovské hostince a jejich majitelé

č. p. 3 (Franz Schmidt)
 č. p. 35 (Alfred Löffler)
 č. p. 49 (Fritz Pilz)
 č. p. 80 (Franz Baumgartl)
 č. p. 99 (Emil Schwab)
 č. p. 141 (Rudolf Weinl)
 č. p. 150 (Josef Kunzmann)
 č. p. 155 (Marie Kunzmannová)

Bernov v číslech (rok 1939)

rozloha: 7,34 km²
 Počet obyvatel: 1 151
 Domácnosti: 364
 Zaměstnanci v zemědělství: 194
 Zaměstnanci v průmyslu a řemeslech: 741
 Zaměstnanci v obchodu a dopravě: 59
 Živnostníci: 127

Nová výstavba ve 20. a 30. letech

Rok dostavby domu	Dům č. p.
1924	200–205
1925	206–213
1927	214–219
1928	220–225
1929	226–235
1930	236
1931	238
1932	237, 239–242
1933	243–248
1934	249–251
1936	252
1937	253
1938	254–256
1939	257–258

Jáchymovský červen

Začátkem června jsme oslavili Mezinárodní den dětí. K tomu jsme 3. června uspořádali cestu pohádkovým lesem. Byla sobota, počasí nám přálo, a tak se ve 13 hodin mohl vydat na cestu první návštěvník pohádkového lesa, který již třetím rokem vedl cestou na Popov. Po cestě děti potkávaly pohádkové bytosti, u nichž musely vždy splnit úkol, a také luštily indicie – název místa, ke kterému dorazí. Zde vydatně pomáhali rodiče a strýček Google. V cíli poté obdrželo každé dítě za splnění úkolů burta, balíček sladkostí a všichni si mohli dostatečně užít atrakcí, které zde byly připraveny. Tak snad opět za rok.

Osmého června se ve Špitálním kostele konala velice vydařená vernisáž fotografií Jaroslavy Kubínové. O přípravu vernisáže se ve spolupráci s pří-

spěvkem města postarala Lada Baranek. Pevně věříme, že to nebude jediná výstava šikovnosti našich občanů a že se určitě brzy můžeme těšit na další.

Ve čtvrtek 21. června jsme pasovali za přítomnosti Štěpána Šlika předškoláky odcházející ze školky na školáky – prvňáčky. Je to již tradice a letos se pasovalo 13 dětí. O den později jsme v obřadní síni vítali nové občanky našeho města. Za první pololetí jich bylo osm.

Dne 23. června se na hřišti u základní školy sehrál již šestý turnaj v malé kopané o pohár starosty města. V letošním roce, ve velice studeném počasí hrozícím deštěm, se utkalo šest týmů. Vítězství obhájil a putovní pohár již podruhé za sebou získal tým Pretty Roma.

V pátek 29. června jsme se rozloučili na radnici s našimi devátá-

ky, kteří po prázdninách vstoupí do další etapy svého života.

Přejeme hodně štěstí všem a také krásné letní dny, super prázdniny

a bezva dovolenou.

**za Informační a kulturní
centrum Jáchymov
Anna Plačková**

Pomozte naplnit putnu Josefa Prenniga

V sobotu 18. srpna se v Jáchymově uskuteční už třetí ročník Závodu Josefa Prenniga, který připomíná dobu vzniku jáchymovských radonových lázní, kdy vodu do koupelí nosil zpočátku v putně na zádech vysloužilý horník Josef Prennig. Úkolem soutěžících je dojet či doběhnout co nejrychleji z místa startu u domu bývalého pekařství Josefa Kuhna (nám. Republiky 282), kde první lázně v roce 1906 vznikly, k někdejší šachtě Rovnost nad Novým Městem, kde si nechat naplnit láhev s vodou a přinést ji zpět na náměstí. Jde o zábavnou akci pro všechny věkové kategorie, při níž

se sice závodníkům měří čas, ale to hlavní je zúčastnit se. Vítězové si odnesou diplom a krásnou keramickou sošku Josefa Prenniga, zhotovenou speciálně pro tuto příležitost.

Do závodu se můžete přihlásit e-mailem na ic-jachymov@volny.cz nebo osobně v Informačním a kulturním centru Jáchymov, a to až do 10. srpna. Běh začne v 9:00, dobový oděv je vítán.

Závod pořádá město Jáchymov ve spolupráci s Montanregion Krušné hory - Erzgebirge, o.p.s., v rámci projektu Zdař Bůh, světové dědictví podpořené z prostředků Evropské unie.

Michal Urban

Abertamská pouť 2018

Vítězky soutěže 100+1 pivo

Ve dnech 16. a 17. června se konala tradiční Abertamská pouť. Kulturní program zajistil DJ Jirka ze Sokolova a agentura Halus z Chomutova. Krásné vystoupení si též připravily děti ze Základní a mateřské školy Abertamy. Oproti minulým ročníkům se letos začalo pivní soutěží, a to již ve 13 hodin. Sponzorem akce byl pivovar Karel IV. z Karlových Varů. Nejrychleji pivo vypil Jakub Čepelka z Abertam v čase 2,87 s. Nejrychlejší mezi ženami byla Dominika Fuchsová, která pivo zvládla vypít za 5,43 s. Nejstarší účastnicí byla Waltraud Karešová (73 let). Nejlepší čas z roku 2016 (2,53 s) nebyl překonán. Kompletní výsledky jsou na stránkách města www.abertamy.eu.

V rámci poutě se také oceňovalo titulem „čestný občan“.

Ocenění byli Libuše Doležalová, Ingrid Cejpková a Horst Siegl, dále pak za dlouholetou činnost pro město Rudolf Löffler, Pavel Krakl, Antonín Březina, Michael Landiga a Alžběta Kopečková. Na závěr vystoupila bubenická skupina Drum Band z Ostrova. Poté se návštěvníci poutě přesunuli do areálu technických služeb, kde od 20 hodin k poslechu i tanci zahrála skupina Ellen z Chodova a následně DJ Jirka. Po celé dva dny byla ve vile Zenker prodejní výstava obrazů Václava Sádovského. V budově městského úřadu probíhala výstava panenek, kterou připravila firma Háčkovany svět od Nového Jičína.

V neděli se v 10 hodin konala mše v kostele Čtrnácti svatých pomocníků. Přesto, že letos nedora-

Mužští vítězové

zilo tolik rodáků jako v minulých letech, byl kostel poměrně plný. Mši odsloužil pater Hric z ostrovské farnosti. Letošní pouti přálo i počasí, hlavně v sobotu bylo i na Krušné hory nádherně. V neděli sice trochu sprchlo, ale až v odpoledních hodinách, takže děti si užily sluníčka a kolotočů celé dva dny.

Chtěl bych poděkovat všem, kteří pomohli s organizací a přípravou poutě. Hlavní dík patří Evě Hejtmánkové a členům Lyžařské-

ho klubu Abertamy, kteří zorganizovali náročnou soutěž v pití piva. Dík patří také učitelkám ze Základní a mateřské školy Abertamy, které vymyslely a nacvičily s dětmi krásné vystoupení. Chtěl bych také poděkovat Beatě Gorauské za přípravu kostela a páteru Hricovi za krásnou mši. Všem čtenářům přeji krásné léto a hodně sluníčka.

Zdeněk Lakatoš,
starosta města Abertamy
foto: Eva Hejtmánková

Ocenění paní Doležalové titulem „čestný občan“ města Abertamy

Abertamská školka v kruhu

Horská výzva na Božím Daru

Druhý závod seriálu Rock Point – Horská výzva na trati 68 km ovládli 29.–30. června na Božím Daru ve vynikajícím čase 7:13 hodin Radek Steklý a Jan Žaloudek. V Krušných horách si tak dvojice doběhla pro absolutní prvenství na královské trase Long. Za ní skončil jen s minutovým odstupem loňský vítěz, plzeňský dogtrekař Vlastimil Vágner. Na Boží Dar dorazilo celkem sedm stovek běžců, kteří si to mezi sebou rozdali na třech trasách (18, 42 a 68 km).

Rekordní počet účastníků pak ohlásil nesoutěžní benefiční Pochod s Mixitou, který podpořil

mladého Matěje Židlického trpícího nevléčitelným Angelmanovým syndromem. V týdnu navíc přišla od jeho rodičů zpráva, že Matěj měl ošklivý úraz, kdy si po nekoordinovaném pádu zlomil tři hrudní obratle a musel být operován. „Věřím, že s tím se také zvedla větší vlna solidarity, protože jsme na startu pochodu zaznamenali rekordní počet účastníků. Celkově jsme pro Matěje vybrali 16 004 korun a věříme, že mladému chlapci pomohou při jeho rehabilitacích,“ sdělil Pavel Zitta, ředitel seriálu Rock Point – Horská výzva.

Božídar Horská výzva (foto: Patrik Pátek/PatRESS.cz)

Mistrovství Evropy ve 3D lukostřelbě

Robin Hood by se divil! Města Kurort Oberwiesenthal a Boží Dar hostila v polovině června mistrovství Evropy ve 3D lukostřelbě. Že tuto disciplínu neznáte? Horské louky a krušnohorské lesy se proměnily ve střelnici plnou modelů zvířat v životní velikosti. Náročný krušnohorský terén prověřil fyzickou kondici i zdatnost sportovních 3D lukostřelců, kteří se sem sjeli z celé Evropy.

Fotogalerie z akce a odkaz na výsledky je k dispozici na facebookovém profilu Boží Dar v obrazech.

Pozvánka na Anenskou pouť

V sobotu 28. července se na Božím Daru uskuteční Anenská pouť, která bude vyvrcholením nově koncipované týdenní akce „Krušnohorský česko-saský řezbářský a řemeslný plenér“. Nový projekt s podporou Evropského fondu pro místní rozvoj a programu „Ahoj sousede“ (Interreg VA) odstartuje 25. července a výsledná díla řezbářů na téma „Les živý a pohádkový“ bude možné zhlédnout právě v sobotu 28. července. Tato díla do budoucna obohatí Ježíškovu cestu a obec samotnou.

V sobotu 28. července se návštěvníci mohou těšit také na více než šedesát řemeslníků

a umělců a jejich originální výrobky z celých Krušných hor. V 16 hodin se přímo na náměstí uskuteční speed carving show a od 17:00 proběhne koncert kapel ve stylu funky a rock.

V doprovodném programu Anenské pouti nebudou chybět oblíbené Al Rašidovy historické kolotoče na ruční pohon. Návštěvníci budou moci tvořit v mnoha uměleckých dílničkách, bavit se při divadélku pod širým nebem a vychutnat si místní speciality i další rozličné dobroty.

„Anenská pouť si zachovává tradiční charakter, vysokou kvalitu výběru krušnohorských řemeslníků a jejich produktů. Mno-

zí návštěvníci se vracejí každým rokem. Ti noví odjíždějí nadšení, jaké šikovné ruce a dobré nápady se v Krušných horách rodí,“ říká Karolína Pomplová z kulturní a sportovní komise města Boží Dar.

Organizátoři zvou také k návštěvě Muzea Boží Dar, které prezentuje exponáty historických řemesel. Česko-saské pomezí proslulo v minulosti kvalitními výrobky, jako jsou nádherné krajky, vyřezávané betlémy, jedny z prvních lyží a další.

Město Boží Dar podporuje kulturní aktivity a projekty celoročně. Výlet na Boží Dar mohou rodiny s dětmi spojit s cestou za poznání přírody (Bo-

žídarské rašeliniště), za historii (Štola Johannes) nebo za zábavou (Ježíškova cesta). Prostě o posledním červencovém víkendu se v Krušných horách nudit nebudete!

Těšíme se na shledanou na Božím Daru v sobotu 28. července od 10 do 17 hodin. Více na www.bozidar.cz.

Centrum obce Jelení (tehdy Hirschenstand), jak si je dnes už pamatuje málokdo

To, co dřív bylo sešlostí bývalých obyvatel, se do dnešních dní rozvinulo v sešlost několika generací se stejnými regionálními kořeny

Setkání rodáků z Jelení

Na třetí sobotu v červnu je už řadu let pevně stanoven termín setkání bývalých obyvatel Jelení a Chaloupek. Účastníci bohužel stárnou, a přijíždí jich proto stále méně. V sobotu 16. června se v hotelu Seifert v Nových Hamrech kromě pěti rodáků z Jelení sešlo i několik dětí a vnuků bývalých obyvatel a přátel tohoto překrásného koutu Čech, celkem čtyřicet osob.

Pro mladší generaci jsou taková setkání jednou z mála možností, jak se ještě od pamětníků dovědět detaily ze života v bývalých obcích, což je téma, které starší generace většinou potlačují. Zkušenosti posledních let ukazují, že tazatelů přibývá úměrně tomu, jak ubývá pamětníků. O to důležitější je vzbudit u dětí, vnuků a pravnuků zájem o domov jejich předků. Velice působivě to praktikují potomci rodiny Wohnerových z Jelení, kteří dnes žijí v Durynsku. Své rodinné setkání každoročně organizují v českém Krušnohoří

(souběžně se setkáním rodáků) a do regionu zajíždějí často i v průběhu roku.

Oficiální část setkání zahájil vedoucí skupiny rodáků Rudolf Hannawald. Ve své řeči se věnoval letem, která se Němcům z Československa stala osudnými, i několika organizačním otázkám, týkajícím se údržby památníku v Jelení a příštích setkání. Následně byl promítnut dokument o krušnohorském básníkovi a zpěvákovi Antonu Güntherovi, natočený u příležitosti 140. výročí jeho narození.

Po skončení oficiální části programu už účastníky v sále nic nedrželo a vyrazili zase na cestu. Řada z nich ještě zajela k pomníku v Jelení, kde se dopoledne dokonce konala svatba.

Příští setkání je naplánováno na 15. června 2019. Poprvé ho zahájí ekumenická bohoslužba církve římskokatolické a novopostoľské u památníků v Jelení.

Ulrich Möckel

překlad: Roman Kloc

Společná přeshraniční spolupráce záchranářů

O víkendu 26. a 27. května proběhlo v Mühlleithenu cvičení záchranářů za účasti Bergwacht Klingenthal a Schöneck a Katastrophenschutz Plauen, k němuž byli pozváni i zástupci horské služby (HS) z Bublavy.

V sobotu se konala teoretická část – stavba nafukovacího stanu pro ošetření pacientů při hromadných událostech, kategorizace pacientů podle závažnosti zranění a příprava nedělního praktického cvičení.

V neděli ráno se přibližně 40 účastníků cvičení rozdělilo do skupin. Jednotlivé skupiny vyrazily do terénu, kde ně už čekalo sedm figurantů s různými poraněními, která utrpěli při geocachingu v blízkém okolí. Členové okrsku HS Bublava řešili slánění v náročném terénu k těžce zraněným a jejich vyproštění. Na místě proběhlo vyhodnocení situace, ošetření jednotlivých poranění a příprava raněných na transport pomocí lanové techniky. Vyproštění pacienti byli převezeni do připraveného stanu, kde následovala další péče.

Cvičení proběhlo celkem hladce, k čemuž přispělo i přívetivé počasí. Při celkovém závěrečném hodnocení akce byla konstatována maximální připravenost a profesionalita všech zúčastněných záchranářů.

František Götz,
HS Bublava

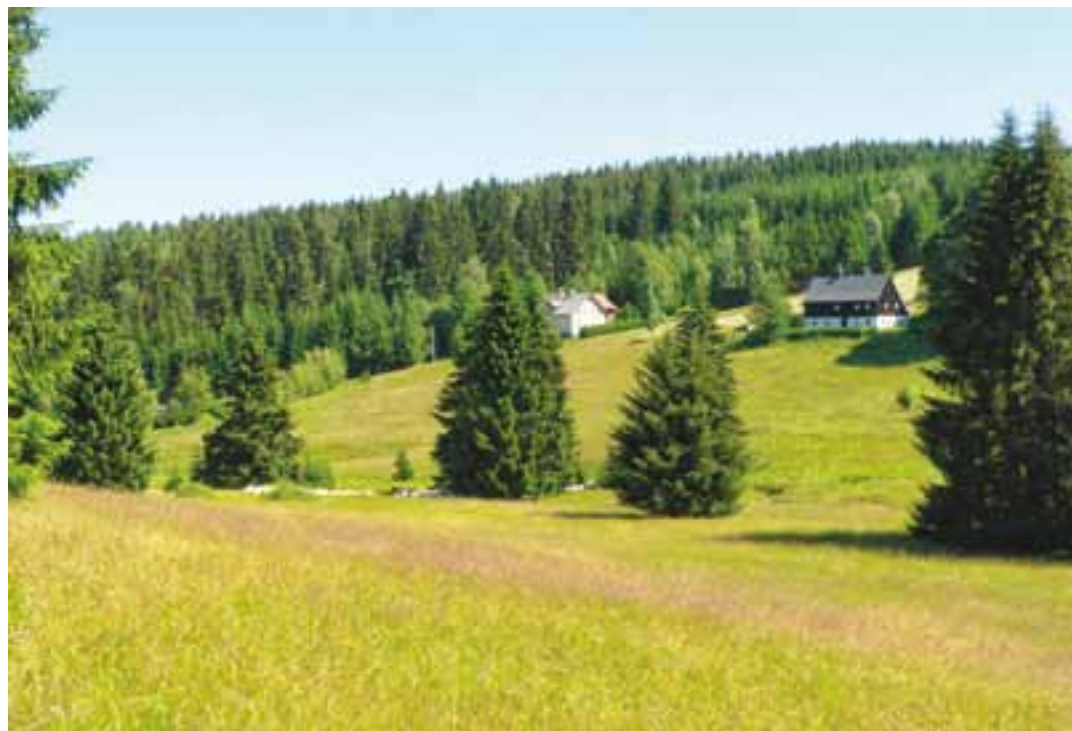

Jaro, nebo léto?

Máme za sebou pozoruhodné jaro. Překvapilo hlavně rychlostí přechodu ze zimního charakteru počasí do skoro letních hodnot. Této akceleraci se samozřejmě přizpůsobila i příroda. Všimlo si toho mnoho z nás už tím, jak se nám z lesů začal hrnout pyl. Kvetení bylo jedno z největších za poslední roky. Semenným rokem a kvetením ve všech nadmořských výškách nám příroda ukázala svou neskutečnou dynamiku, spodní vody byly relativně na dobré úrovni a přálo teplé počasí. Ve třetí dekádě dubna a dvou dekádách května byl sice jistý srážkový výpadek, ale jeho náprava přišla ve třetí květnové dekádě. Červen byl již díky bouřkám a přeháňkám srážkově vyrovnaný. Duben naplnil srážkovou bilanci na 63 %, květen na 81 % a červen se dostal do normálu.

Co se týká teplot, nebylo jaro u nás až takové, jak nám ho média často předkládala. Nejteplejší byla třetí dekáda dubna, první a polovina druhé dekády května a jen částí měsíce června. Období bylo jako celek teplotně nadnormální o 1,1 °C, ale o nic tak mimořádného nešlo.

A nyní řeč čísel: tropický den nebyl ani jediný! Každé desetiletí je z deseti květnových měsíců devět, kdy se vyskytne alespoň jeden tropický den, a každý červen má matematicky 1,2 dne, kdy je dosažena hodnota +30 °C a více. Letos nebyl ani jediný! Letních dní bylo

toto jaro jedenáct, a to je o dva navíc. Za připomenutí stojí 20. duben s +26,4 °C a 2. květen s ranním minimem -3,1 °C. Nejteplejším dnem byl 31. květen s teplotou 27,8 °C, ovšem 15. června se našla při zemi i teplota -0,9 °C, na stanici Jelení pak ve dvou metrech i -1,5 °C. Za zmínku stojí také množství srážek 24. května (53,0 mm/m²) a týden nato spadlo v Přebuzi při bouři během 20 minut celkem 40 mm/m².

Pozoruhodností bylo zaznamenáno nejvíce ve fenologii. Kvetení

třešní bylo zaznamenáno 17. dubna (běžně okolo 15. května), jabloní 26. dubna (obvykle 25. května) a kaštanů 22. dubna (v jiných letech i 10. června). Na borůvky se chodívá až o prázdninách okolo 18. července. Letos dozrávaly některé borůvky v 720 m n. m. skoro o měsíc dříve a už od května rostou houby. I ovoce na zahrádkách vyrostlo a zraje v předstihu zhruba o 19 až 28 dní dřív. Co je však hlavní, většinu plodů neohrožily ranní mrazíky a u nás tak známý noční chlad, který letos vystřídaly vhodné podmínky k růstu. Již dnes je také patrné při procházkách v lese veliké množství šišek jako dovršení semenného roku. A pokud počasí vydrží, bude dobrá úroda jeřabin, bukovic i kaštanů. Rovněž bylo možné užít si prvního letního dne s malou oblačností, kdy šlo pozorovat slunce od 04:13 do 21:13 hodin. Dny se nám nyní pozvolna zkracují, ale před námi je to hlavní, na co se těší všichni, a to je čas prázdnin, dovolených, a právě touto dobou je počasí dosti limitujícím elementem.

Prázdniny začaly trochu neobvykle, a to v prvních čtyřech dnech ranními teplotami pod bodem mrazu. Prvního července bylo naměřeno

no ve 2 metrech nad zemí -0,8 °C (v přízemí -3,4 °C), odpoledne se teplota vyšplhala k 19,9 °C. Dalšího dne klesla teplota na -2,1 °C (v přízemí -4,8 °C), odpoledne bylo 22,4 °C. Třetího července se rtuť teploměru zastavila na 0,8 °C (v přízemí -2,9 °C), zatímco odpoledne bylo 24,8 °C a 4. července už 1,0 °C (v přízemí -1,7 °C) – všechny tyto hodnoty byly naměřeny v Šindelové (nadmořská výška 587 m). Letošní velice neobvyklou sérii mrazů způsobila oblast vysokého tlaku vzduchu na západě Skandinávie. Po přední straně tohoto útvaru k nám proudil velice suchý a studený vzduch od severu a právě suchý vzduch má schopnost se přes den prohřát, v noci však o veškeré teplo přichází. Vyzařováním při bezoblačné obloze a utišením větru se teploty dostanou snadno až pod bod mrazu. V letních měsících jsou mrazy v této lokalitě běžným jevem. Největší rozdíl teplot v letním období je z roku 2005, kdy v srpnu ráno bylo naměřeno v přízemí -0,6 °C a odpoledne ve 2 metrech nad zemí +30,2 °C. Mráz a tropy v jednom dni je taktéž velmi zvláštní jev. Jen tyto poslední mrazy jsou hodnotami nižší, než obvykle bývá.

Dalším zajímavým faktem bylo, že zatímco v létě dosáhnou teploty při prochlazení minusových hodnot na pár minut či hodinu před svítáním, v tomto případě se teploty pod bod mrazu dostaly po 21:45 a mrzlo až do 06:20, což je běžné spíše pro zimní měsíce. Je s podivem, že ráno v uvedených dnech bylo chladnější než například na Štědrý den roku 2017, kdy bylo naměřeno v ranních hodinách +3,4 °C. A tak zdejší chalupáři a některým chatařům na zahrádkách pomrzly květiny, cukety, brambory, rebarbora, máta atd.

Kdysi jsem psal o tom, že Česká republika je rozdělena pomyslnou čarou, jež prochází západně od Plzně a směřuje k Liberci. V severozápadní části naší republiky, od oné přímky na západ, má počasí přímořský charakter. Podstatně větší východní část (85 %

území republiky) je pevninského charakteru. V té naší části jsme pod vlivem nestálého, rychle se měnícího počasí. Je zde větší oblačnost, více prší, jsou vlhčí zimy i léta. Právě to se odráží i na průběhu letního období.

K tomu je nutno připomenout, že je několik dnů, od nichž se odvíjí vývoj v následujících dekádách. Mezi ty důležité patří Josef (19. března) a druhým je Medard (8. června), jenž u nás může být „malý“ a „velký“. Malý Medard nastupuje do „úřadu“ zpravidla po 15. červnu a trvá zhruba do 10. července, je kratší a hlavně prostřídán občasným teplotním výkyvem. V tomto období bývá poměrně teplo, bouřky střídá chladno s četnými přeháňkami. Velký Medard přichází okolo 8. června, je bohužel „urputnější“ na srážky, kterých je víc a jsou

častější. Po většinu tohoto období, někdy až do 17. července, je chladnější s velkou oblačností.

Podle současného charakteru počasí se nacházíme v období „malého Medarda“, a tak nás čeká do 1. dekády července proměnlivo, v přeháňkách teploty okolo 24 až 28 °C, při oblačnosti 15 až 18 °C. Další dvě dekády července budou mít obdobný charakter. Polojasné a teplé období s teplotami 25 až 30 °C budou střídát oblačnější a srážkově bohatší dny s teplotami 17 až 20 °C.

Takže i ke koupání se občas v červenci dostaneme. Všichni ovšem mohou poznávat naše hory a lesy, památky a zajímavá místa. Kdo by měl zájemokusit stálejší a teplejší počasí, musí od Bochova dále na východ, nejlépe na střední a jižní Moravu, ti zcestovalejší k některému z jižních moří.

Přeji vám všem co nejlepší zážitky z letošního léta, mnoho chvil právě v přírodě, ať klapne i to koupání a vše ostatní, co od léta očekáváte.

**Váš větropravec
Rudolf Kovařík
foto: Jiří Kupilík**

Tým projektu Kulinařské zážitky v Krušnohoří / Erzgebirge i v letních měsících na turistických výletech poznává další tradiční krajové pokrmy, a proto se pokusím jeden z takovýchto receptů osvěžit těm, kteří znají „Krakonošovo“, jež je za dobrých povětrnostních podmínek na dohled z Klínovce a Fichtelbergu.

V Podkrkonoší je rozšířená tradice pečení domácího chleba. Kdo doma nepeče, bude potřebovat dobré známosti, protože kvalitní chlebový kvásek pořídíte jen v zavedených pekárnách a obchodech s biopotravinami. Ostatní závisí na zkušenostech.

Pro čtyři hosty budeme potřebovat hrníček či balíček chlebového kvásku, který den před vařením namočíme do vlažné vody. Stejně den předem namočíme sušené houby, raději tvrdší houby, jež se nerozvaří (hříbky touto dobou najdete už i v Krušných horách). V druhém kas-

trolu večer uvaříme ve slupce dobré lojovité brambory, které se jen tak nerozvaří a po rozkrájení zůstanou delší dobu na kostičky i v polévce.

Ráno dáme vařit 3,5l vody, sůl, houby, kmín, popřípadě nějakou kořenovou zeleninu podle chuti, a za stálého míchání přidáme přes cedník emulzi (kašičku z kvásku a vody, kyselo je dobré, i když kvásek nevzejde). Po hodině vaření polévka zeskloutí, po zahuštění je téměř hotovo, přidáme do ní na másle dozlatova osmaženou cibulku s rozkvedlaným tekutým vajíčkem, vše ovšem tradičně domácí, a mícháme, dokud se bílkoviny z vajíčka nesrazí. I když přidáme nadrobno rozmíchané a usmažené vajíčko se zmíněnou cibulkou, nic nepokazíme. Na konec přidáme na kostičky rozkrájené brambory a ozdobíme zelenou petrželkou nebo pažitkou. Polévku můžeme vylepšit opečenými kostičkami

Krkonošské kyselo

chleba či koupenými krutony. Dochutíme solí a pepřem. Konzistence polévky by měla být jemně krémovitá s houbami na skus. Co vám budu povídat, je to Krakonošova superpotravina a v každé krkonošské chalupě trochu jinak chutná!

Na tento pokrm potřebujeme: 4l vody, špetku soli, kmínu, hrst kvalitních sušených hub, 4 domácí vajíčka, 0,5 kg lojovitých brambor, jednu cibuli, máslo, sádlo, vejce, osminku másla.

text a foto: Josef Dvořáček

AQUA
CENTRUM
AGRICOLA

AQUACENTRUM AGRICOLA SPORT & RELAX & WELLNESS

Moderní centrum vodních radovánek v srdci Krušných hor
Vás zve k návštěvě.

- krytý bazén 25 m
- dětský bazének s vodopádem
- Kneippův chodník
- tobogán
- finská sauna, infrasauna a parní box
- whirlpool
- letní terasa s lehátky
- wellness procedury
- suché uhlíkové koupele
- radonové koupele
- relaxační masáže
- parafinové zábaly
- Pilates, Bosu, Aquafitness
- Nordic Walking
- solná jeskyně
- kryokabina
- fitness a solárium
- kadeřnictví
- kosmetika
- kavárna

LÉČEBNÉ LÁZNĚ
JÁCHYMOV

LÁZEŇSKÉ CENTRUM AGRICOLA
T. G. Masaryka 403 | 362 51 Jáchymov
tel.: +420 353 836 000
e-mail: agricola@lazeenjachymov.cz

HOTEL & RELAX RESORT
JACHYMOV

www.aquajachymov.cz

www.laznejachymov.cz

www.resortjachymov.cz

Hledáte novou práci?

Premýšlíte, co po ukončení studia?

V úterý 31. července 2018

je od 09 do 18 hodin otevřeno

Job Café

Individuální pohovory „Život a práce v Německu“

i bez předem domluvené schůzky,

hovoříme i česky

Kde? - Agentur für Arbeit (Úřad práce),
Annaberg-Buchholz, Paulus-Jenisius-Straße 43
Přijďte a informujte se o volných vzdělávacích
a pracovních místech v regionu

Annaberg-Buchholz.EURESTBeratung@arbeitsagentur.de

Uchazeči o zaměstnání v Německu by měli ovládat německý jazyk alespoň na komunikativní úrovni.

Tato akce je financována z programu EU
pro zaměstnanost a sociální inovace „EaSI
(2014 - 2020)“.

Spolufinancováno z prostředků Evropské unie.

Letní pochod Sommerlauf

Boží Dar kostel svaté Anny
Oberwiesenthal Martin-Luther-Kirche

11. 8. 2018

od 11:00 hodin | ab 11:00 Uhr

Zábavný program
pro děti i dospělé po celý den

Unterhaltungsprogramm
für Kinder und Erwachsene den ganzen Tag

VŠE ZDARMA | ALLES GRATIS

Více informací na:
www.letnipochod.eu
info@letnipochod.eu
Tel.: +420 737 222 410

Mehr Informationen:
www.sommerlauf.eu
info@sommerlauf.eu
Tel.: +420 737 222 410

Evropská unie, Evropský
fond pro regionální rozvoj
Evropská unie, Evropský fond pro
regionální rozvoj

Evropská unie, Evropský
fond pro regionální rozvoj
Evropská unie, Evropský fond pro
regionální rozvoj

Czech Tourism

CANW

BOŽÍ DAR

OČNÍ OPTIKA Marketa Tomková

Též provádíme:

Měření zraku
 Aplikaci kontaktních čoček

T.G.Masaryka 24/52, Locket, Tel.: 799 516 695
 Po-Pá 9:00 - 17:00
 So 9:00 - 12:00

www.optika-tomkova.cz
 optika-tomkova@seznam.cz

RODENSTOCK

LESY JÁCHYMOV PŘÍSPĚVKOVÁ ORGANIZACE

SPRÁVA LESŮ MĚSTA JÁCHYMOVA

MYSLIVOST

❖ poplatkový lov jelení zvěře

NÁKUP A PRODEJ DŘEVA

PILAŘSKÁ VÝROBA

- ❖ certifikované stavební řezivo
- ❖ paletové přílezy
- ❖ řezání střešních krovů na zakázku do délky 10,5 m
- ❖ pořez na zakázku

MĚSTSKÉ LESY, Mathesiova 209, 362 51 JÁCHYMOV
 tel.: **353 811 211**, fax: **353 811 221**

STŘEDISKO PILAŘSKÉHO PROVOZU
 Dvořákova 999, tel.: **731 111 784**

HORSKÝ STATEK ABERTAMY s. r. o.

vás zve k nákupu vlastních farmářských
 produktů a výrobků do prodejny
 v Abertamech, Farní 28

Nabízíme:
 sýry z ovčího, koziho a kravského mléka,
 mezi nimiž jsou výrobky oceněné jako
 regionální potravina a biopotravina roku,
 lahvové vysokotučné
 kravské mléko, máslo
 a také čerstvé hovězí,
 vepřové a jehněčí maso
 z vlastního chovu.

Otevírací doba: PO-ČT: 10-17; PÁ, SO 8-17; NE: 10-15 hod.
 Tel: 602 455 329 / e-mail: vlasta.jerabkova@farmazvirat.cz

BYLINKÁRNA JÁCHYMOV

Reprezentativní prodejna bylinných
 a řemeslných výrobků Krušných hor

Bylinkárna Jáchymov

www.krusnohorskaizopotypika.cz • e-mail: Bylinka@p131.362.51-jachymov

KOMINICTVÍ

Kruták

Tel.: 608 318 420

E-mail: kominy@2jk.cz

- ČIŠTĚNÍ
- VLOŽKOVÁNÍ
- PORADENSTVÍ
- OPRAVY KOMÍNŮ
- POVINNÉ KONTROLY

ENGADIN

APARTMÁNY NA BOŽÍM DARU

BOŽÍ MÍSTO PRO SPORTOVCE

PRVOTŘÍDNÍ ZÁZEMÍ PRO KVALITNÍ TRÉNINK

- pro jednotlivce i velké týmy
- profesionály i rekreační sportovce
- trénink a relaxace ve vysoké nadmořské výšce

CYKLISTIKA • BĚŽECKÉ LYŽOVÁNÍ • BĚH

RELAXACE • REGENERACE

HORSKÁ CYKLISTIKA • SKIALPY • SJEZDOVÉ LYŽOVÁNÍ

**ANENSKÁ POUŤ
&
KRUŠNOHORSKÝ
ČESKO-SASKÝ
ŘEZBÁŘSKÝ A
ŘEMESLNÝ PLENÉR**

**ST. ANNA FEST &
ERZGEBIRGISCHES
TSCHJECHISCH-
SÄCHSISCHES
HOLZBILDHAUER
UND
HANDWERKLICHES
PLEINAIR 2018**

28. ČERVENCE (10-17) POUŤ
28. JULI (10-17) ST. ANNA FEST

25.-28. ČERVENCE PLENÉR
25.-28. JULI PLENAIR
28.7. (15-16) SPEED CARVING
WWW.BOZIDAR.CZ

SPOLUFINANCOVÁNO PROGRAMEM SPOLUPRÁCE NA PODPORU
PŘESHRANIČNÍ SPOLUPRÁCE 2014 - 2020 MEZI ČESKOU REPUBLIKOU A
SVobodným STÁTEM SASKO
VOM PROGRAM ZUR GRENZÜBERGREIFENDEN ZUSAMMENARBEIT 2014-
2020 ZWISCHEN DER TSCHJECHISCHEN REPUBLIK UND DEM FREISTAAT
SACHSEN MITFINANZIERT.

Výstava Abertamské rukavičkářství
Ausstellung Aberthamer Handschuhmacherei

7.7., •21.7., 11.8., •25.8., 8.9., •29.9., 13.10.,
•27.10., 10.11., •24.11., 8.12., •22.12.2018
13:00 - 17:00

* Ukázky výroby rukavic / Handschuhherstellungsvorführungen

Městský úřad Abertamy / Gemeindeamt Abertham

Skupiny i mimo stávající hodiny po předchozí dohodě na:
Gruppen auch ausserhalb der Öffnungszeiten nach
vorheriger Absprache unter:
728 330 348, ruksale@seim.cz

TRUHLÁŘSTVÍ DORAZIN ABERTAMY

Vám nabízí

Srubový nábytek a dřevostavby z kulatiny

Dřevěné sochy motorovou pilou

www.truhlarstvi-dorazin.cz

Kontakt:

Sokolská 406

362 35 Abertamy

tel.: +420 725 891 545

e-mail: dorazin.truhlarstvi@seznam.cz

Darujte pololetní předplatné
MĚSÍČNÍK KRUŠNÉ HORY - ZÁPAD
Za 300 Kč každý měsíc
SRPEN až LEDEN
barevné svědectví z Krušných hor a okolí
poštou na doručovací adresu v ČR
Objednávky pro Vaše blízké zašlete:
herzgebirgeluft@seznam.cz

KRUŠNOHORSKÝ LUFT o.p.s.
Komenského 299, 362 37 Horní Blatná

Takto vypadala účetní uzávěrka před 6000 lety.
To by dnes asi neprošlo.

Účetní a daňová kancelář Věry Malimánkové
Vám zpracuje účetnictví, daně a mzdy tak,
aby to prošlo!

Věra Malimánková
II. odboje 194, Horní Blatná
353 541 771; 728 479 709; vm@fias.cz

RESTAURACE
BOHEMIA
HORNÍ BLATNÁ
• LEVNÉ UBYTOVÁNÍ
www.pensionbohemia.cz

TRUHLÁRNA KAŠPAR.CZ – NEJSME PLÁTCI DPH
VYRÁBÍ: OKNA, DVEŘE, ZÁRUBNĚ, SCHODY, NÁBYTEK AJ.
MOŽNOST POŘEZU VLASTNÍ KULATINY
MEINLOVA 188, PERNINK, T-353 892 383 • M-723 331 711